

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Katedra správního práva

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Exekuce správních rozhodnutí

Předkládá: Veronika Vodrážková

Vedoucí bakalářské práce: doc. JUDr. Martin Kopecký, CSc.

Zadávací list

„Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma Exekuce správních rozhodnutí vypracovala sama. Veškeré prameny a zdroje informací, které jsem použila k sepsání této práce, jsou citovány v poznámkách pod čarou a uvedeny v seznamu použité literatury.“

Podpis autora práce

Poděkování

Ráda bych na tomto místě poděkovala doc. JUDr. Martinovi Kopeckému, CSc. za odborné vedení, cenné poznatky a připomínky, které mi pomohly při psaní této práce.

Obsah

1. Úvod	1
1.1 Proč jsem si toto téma vybrala?	1
1.2 Exekuce obecně	2
2. Současná právní úprava exekučního řízení	3
2.1 Zákon upravující správní exekuce	5
2.2 Zákon upravující soudní exekuce prováděné soudem	6
2.3 Zákon upravující soudní exekuce prováděné soudním exekutorem	7
2.4 Zákon upravující daňové exekuce	9
3. Předpoklady exekuce	11
3.1 Správní exekuce	11
3.2 Soudní exekuce provedená soudem	14
3.2.1 Odstranitelné nedostatky procesních podmínek	15
3.2.2 Neodstranitelné nedostatky procesních podmínek	16
3.3 Soudní exekuce prováděná soudním exekutorem	17
3.4 Daňová exekuce	18
4. Exekuční tituly	21
5. Způsoby provedení a průběh jednotlivých druhů exekucí	25
5.1 Správní exekuce	25
5.1.1 Správní exekuce provedením náhradního výkonu	27
5.1.2 Správní exekuce provedená vyklizením	27
5.1.3 Správní exekuce provedená odebráním věci	28
5.1.4 Správní exekuce prováděná předvedením	28
5.1.5 Správní exekuce prováděná uložením donucovacích pokut	28
5.2. Soudní exekuce	29
5.2.1 Soudní exekuce prováděná srážkou ze mzdy	31
5.2.2 Soudní exekuce prováděná příkázáním pohledávky	31
5.2.3 Soudní exekuce prováděná prodejem movitých věcí	32
5.2.4 Soudní exekuce prováděná prodejem nemovitostí	33
5.2.5 Soudní exekuce provedená vyklizením	33
5.2.6 Soudní exekuce provedená odebráním věci	34
5.2.7 Výkon rozhodnutí o péči nezletilých dětí	34
5.3 Soudní exekuce prováděná soudním exekutorem	36

5.4 Daňová exekuce	38
5.4.1 Daňová exekuce prováděná srážkami ze mzdy	39
5.4.2 Daňová exekuce prováděná příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb	39
5.4.3 Daňová exekuce prováděná příkázáním jiné peněžitě pohledávky	40
5.4.4 Daňová exekuce prováděná postižením jiných majetkových práv.....	40
5.4.5 Daňová exekuce prováděná prodejem movitých věcí a nemovitostí	40
5.4.6 Daňová exekuce prováděná prodejem movitých věcí	40
5.4.7 Daňová exekuce prováděná prodejem nemovitých věcí	40
6. Střet exekucí	42
6.1 Komparace exekucí.....	44
7. Závěr	46
8. Resumé.....	48
9. Seznam použitých zdrojů	49
10. Seznam zkratek	52

1. Úvod

Svoji bakalářskou práci jsem se rozhodla rozdělit do několika zásadních kapitol, které se pak člení systematicky do souvisejících podkapitol, s účelem docílit větší přehlednosti této práce. Postupovala jsem od základní a nejjednodušší problematiky ke složitější. Hned v první kapitole, ve které se zabývám právní úpravou exekučního řízení dle jeho jednotlivých typů, jsem považovala za neméně důležité zmínit se o rozdílném užívání terminologie, s níž pracují právní předpisy, kterých ve své práci užívám. Ve druhé kapitole, která nese název předpoklady exekuce, se schovávají zákonem stanovené a regulované podmínky a předpoklady, které je nutné respektovat k tomu, aby vůbec mohlo dojít k nařízení exekuce. Vykonatelný exekuční titul je vlastně další podmínkou k tomu, aby bylo možné exekuční řízení realizovat. Pro exekuční tituly jsem se rozhodla vymezit samostatnou kapitolu. Další část textu je zaměřena už na samotné nařízení a průběh jednotlivých exekucí. Snažila jsem se zmínit i o nákladech exekuce a podmínkách pro zastavení takového řízení. Vzhledem k tomu, že česká právní úprava přináší velké množství druhů exekučních řízení a tím pádem i několik různých orgánů, které jsou oprávněné exekuci nařídit a provést, je celkem nevyhnutelný střet několika exekucí. Střetu exekučních řízení se věnuji v samotném závěru práce, kde porovnávám i zásadní rozdíly mezi jednotlivými exekucemi.

V průběhu celé práce jsem se snažila text jednotně členit a zachovávat stejnou strukturu. Vždy jsem začínala správními exekucemi vzhledem k názvu mé práce, pak jsem pokračovala exekucemi soudními, které mají výsadní postavení mezi ostatními, protože jsou jednak rozsáhle právně upraveny a navíc vykonávají exekuce nejen na svůj vlastní podnět, ale i na podnět dalších správních orgánů. Tím podnětem mám na mysli výkon exekučního titulu. Nakonec vždy pojednávám o exekucích daňových. Velkým zdrojem nepřeborných informací mi byly při zpracovávání této práce nejrůznější druhy zdrojů, od knižní literatury až po internetové stránky advokátní či exekutorské komory nebo také nejrůznějších právních fór a časopisů.

1.1 Proč jsem si toto téma vybrala?

Asi hlavním důvodem, proč jsem si vybrala zrovna toto téma, bylo mé dvouleté působení na půdě advokátní kanceláře, která se specializuje mimo jiných záležitostí i na soudní vymáhání pohledávek. Pod rukama mi prošlo nepřeborné množství exekučních

titulů, dražebních vyhlášek, návrhů na nařízení exekuce a dalších právních listin. Má práce zde spočívala hlavně ve vyhotovování dohod o smíru. Vždy byl dlužník poučen, že pokud se nebude držet splátek stanovených touto dohodou, bude přistoupeno k exekučnímu řízení. Pokud o splátky zažádal dlužník, na něhož byla exekuce již nařízena, odkázala jsem ho rovnou ve sdělení na soudního exekutora, který mu pak sdělil další postup ve věci. Tím se pro mě ale zaklaply dveře a další postup mi bohužel nebyl znám, proto mě tato oblast začala více zajímat.

1.2 Exekuce obecně

Exekuce mají svou dlouhou a velmi bohatou historii, která sahá až do dob římského práva. Od té doby urazily velký kus cesty, prošly řadou novelizací a změn, avšak jejich účel je stále naplňován. Velké úskalí dle mého názoru představoval rozmach podnikatelské sféry. Na jedné straně karty příjemná vidina velkého a poměrně rychlého bohatství. Ovšem je třeba se dívat i na stranu druhou, kde stojí bezmyšlenkovitá a neuvážená půjčka, často bez jasně stanoveného cíle, jak ji splatit. Mnohdy je to dáno i velkou neznalostí finančního sektoru, či špatným prostudováním úrokových podmínek úvěru nebo půjčky. V praxi se pak často stává, že si lidé na sebe berou doslova nesmyslné půjčky, jejichž vysoké splátky jsou pro dlužníky doslova šibeniční. Exekuce ale nemusí nastat jen v tom případě, kdy nejsme schopni splatit to, co jsme si půjčili. Mnohdy stačí zapomenout zaplatit například pokutu od revizora městským hromadným podnikům. Velmi příznivou skutečnost jsem ale zjistila na stránkách exekutorské komory. Za celý loňský rok 2013 bylo celkem nařízeno 714 000 exekucí, což je o cca o 110 000 méně než za rok předešlý, tedy za rok 2012. Příčinou poklesu může být například provoz bezplatné právní poradny či publikace různých materiálů, které se snaží předejít nařízením exekuce.

Cílem exekuce a celého exekučního řízení je uspokojení práv oprávněného v těch případech, kdy povinný neboli dlužník dobrovolně nesplnil povinnosti, které mu stanovil soud nebo jiný správní orgán. Exekuce jsou nepostradatelným institutem v české právní úpravě a forma státního donucení dodržet nařízené podmínky je nepostradatelným prvkem pro tyto typy řízení. Kdyby zde neexistovala zmíněná forma státního donucení v oblasti dodržování povinností, jen těžko si dokáží představit, jak bych docílila vymáhané povinnosti, která nebyla dobrovolně splněna. To by si pak dlužníci s exekučními tituly mohli neohroženě zatápět v krbu za dlouhých zimních večerů a advokátní kancelář, kde jsem pracovala, by mohla být s klidem zavřena.

2. Současná právní úprava exekučního řízení

Hned zpočátku této základní kapitoly pojednávající o právní úpravě exekučního řízení a jeho jednotlivých typech, by jistě bylo vhodné definovat základní termíny, se kterými se v této oblasti nevyhnutelně setkáme. Při detailnějším studiu pramenů vykládajících o exekuci si můžeme povšimnout jejich odlišného užívání, co se české právní úpravy těchto typů řízení týká. Přesněji mám na mysli ten fakt, že jedna definice počítá s pojmem výkon rozhodnutí, avšak jiná operuje s pojmem exekuce.

Exekuci bychom mohli charakterizovat tak, že legitimní a dobře fungující správa dbá na to, aby docházelo k dodržení povinností těch subjektů, kterým byly tyto povinnosti uloženy oprávněnými orgány. Nestane-li se tak a nebudou-li tyto povinnosti dobrovolně a včas splněny, oprávněný orgán může v mezích zákonem stanovených užít donucení, aby se dostalo splnění uložené povinnosti.¹ Jinou interpretaci exekuce bychom našli v §251 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, a to takovou, že výkon rozhodnutí vede k nucenému provedení pravomocného rozhodnutí soudu či jiného dalšího správního orgánu.²

Takže výkon rozhodnutí nebo exekuce? Právní řád státu by měl zamezit těm situacím, kdy dochází k tomu, že určitý subjekt nesplnil své povinnosti buďto dobrovolně, anebo z moci soudního rozhodnutí. Aby se dostalo základního poslání práva a právního systému vůbec, nastupuje v tomto případě na řadu autoritativní moc státu, která nařizuje splnit uložené povinnosti. Stát tedy uplatňuje svou donucovací moc. Tento proces, při kterém dochází k donucení splnit povinnost, obecně můžeme nazvat exekucí či výkonem rozhodnutí.

S termínem - výkon rozhodnutí počítá občanský soudní řád již od roku 1963. V 60.tých letech byl považován termín výkon rozhodnutí zřejmě za přijatelnější než termín, který ho předchází a tím je již několikrát zmíněná exekuce.³ Z toho plyne, že občanský soudní řád inklinuje k užívání termínu výkon rozhodnutí. Naopak vezmeme-li do ruky správní řád, tak zjistíme, že v zákoně č. 500/2004 Sb. se užívá termínu exekuce.⁴

---

¹ D. Hendrych a kol., Správní právo obecná část, 8. Vydání, C.H. Beck Praha, 2012, str. 399

² OSŘ, zákon č. 99/1963 Sb., § 251

³ A. Tripes, Exekuce v soudní praxi, 3. vydání, C.H. Beck Praha, 2006, str. 3

⁴ J. Hrabák, T. Nahodil, Nový správní řád a zákon související, 2. aktualizované a doplněné vydání, Praha; ASPI,a.s.,2006, str. 259

A podíváme-li se do zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků⁵, narážíme opět na přednost užití termínu exekuce před termínem výkon rozhodnutí. Tento zákon byl ale k 1.1.2011 poslaneckou sněmovnou zrušen, uvádím ho zde pouze jako další možný příklad užívání rozdílné terminologie.

Po prolistování se nejrůznějšími prameny literatury a zhlédnutí odborných internetových stránek⁶ jsem zjistila, že z velké míry stále převažuje termín exekuce. I já sama musím říci, že je mi tak nějak bližší a myslím si, že i mezi veřejností, která se zrovna nepohybuje na právní půdě jako doma, je jeho užití daleko známější. Na základě toho jsem se rozhodla, že spíše termín exekuce než výkon rozhodnutí, budu používat ve své bakalářské práci.

Právní úprava České republiky odlišuje různé typy řízení, ve kterých jde vykonat exekuční titul. Mám na mysli níže uvedený výčet typů exekucí a právních předpisů, kterými jsou tyto exekuce regulovány a upraveny. Směrodatné pro rozlišení těchto typů je, kdo – jaký subjekt či orgán exekuci provádí⁷:

- zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, reguluje **správní exekuce na nepeněžitá plnění**; pro peněžitá plnění se uplatňuje postup pro správu daní, viz daňový řád
- šestá část zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, reguluje **soudní exekuce, které jsou prováděné soudem**; ještě bychom sem mohli zařadit předpis č. 37/1992 Sb., kterým je vyhláška Ministerstva spravedlnosti o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy⁸
- první část zákona č. 120/2001 Sb. exekučního řádu, reguluje **soudní exekuce, které jsou prováděné soudním exekutorem**
- **daňová exekuce** je upravena v § 175-232 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, a nestanoví-li zákon jinak daňová exekuce se řídí podle OSŘ
- pro úplnost bych neměla opomenout zmínit trestně právní úpravu, kterou lze nalézt v trestním řádu, a to konkrétně v zákoně č. 141/1961 Sb. o trestním řízení soudním⁹

V posledním bodě výčtu různých typů exekucí a jejich právních úprav jsem schválně uvedla i exekuci, jež je řízena trestně právní úpravou. Ze systematického

---

⁵ ZDSP, zákon č. 337/1992 Sb.

⁶ internetové stránky odborného právníckého časopisu Bulltein advokacie vydávaného českou advokátní komorou www.bulltein-advokacie.cz

⁷ D. Hendrych a kol., Správní právo obecná část, 8. Vydání, C.H. Beck Praha, 2012, str. 399

⁸ www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-37

⁹ A. Tripes, Exekuce v soudní praxi, 3. vydání, C.H. Beck Praha, 2006, str. 4

hlediska jsem ji zařadila až nakonec, protože se jí ve své práci nebudu věnovat, avšak přišlo mi správné ji určitě alespoň zmínit.

Oproti tomu v centru mé pozornosti zůstane exekuce správní, soudní a daňová, které podrobněji rozeberu v následujících kapitolách. Každá z těchto jmenovaných exekucí je upravena v zákoně jinak, ale na druhou stranu se lze shodnout na tom, že jsou spojeny společným účelem a hlavně cílem. Tím jsou kroky, dle kterých postupují orgány, které jsou oprávněné vymáhat uloženou povinnost, která řádně a dobrovolně splněna nebyla.

2.1 Zákon upravující správní exekuce

K 1.1. 2006 je účinný správní řád, který upravuje **správní exekuce**. Přesně mám na mysli zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, kde § 103 až § 129 upravují exekuce. Správní řád dělí tuto úpravu na níže uvedené tři díly:

- **úvodní ustanovení**
- **exekuce na peněžitá plnění**
- **exekuce na nepeněžitá plnění**

Exekuce jsou ve správním řádu zařazeny do druhé části poslední XI. hlavy správního řádu. Na rozdíl od správního rozhodnutí, které je ve formě individuálního správního aktu, je správní exekuce prováděna faktickými úkony. Tyto faktické úkony jsou mocenským zásahem do práv povinné osoby nezávisle na její vůli.¹⁰ Správní exekuce představuje další postup jdoucí po správním řízení. Dochází k němu jen tehdy, pokud rozhodnutí obsahuje povinnost a ne jen oprávnění. Pokud je povinnost splněna dobrovolným způsobem, vůbec k němu dojít nemusí. *„Může být také alternováno postupem jiných než správních orgánů, potom exekuce opouští území správy. Motivací pro volbu mezi soudy (soudními exekutory) a správními orgány bude zejména spektrum nabízených exekučních prostředků a s tím i pravděpodobnost úspěchu, popř. očekávaná rychlost exekuce. V neposlední řadě ale i silnější autorita moci a fakt, že pouze občanský soudní řád obsahuje relativně komplexní úpravu a dotčeným poskytuje i kvalitní nástroje k ochraně jejich práv.“¹¹*

---

¹⁰ S. Skulová a kolektiv, Správní právo procesní část, 1. Dotisk 2. Doplněného vydání, Tribun,s.r.o. Brno, 2012, str. 79

¹¹ D. Hendrych a kol., Správní právo obecná část, 8. Vydání, C.H. Beck Praha, 2012, str. 400

Dle § 106 odst. 1 správního řádu je **obecný správce daně** správním exekučním orgánem, nestanoví-li jinak zvláštní zákon.¹² „Správu daní lze (stručně) charakterizovat jako soubor činností, jakými je např. zjišťování, stanovení, vybírání, vymáhání a kontrola ve vztahu k daním, clu, poplatkům, jakož i k dalším peněžitým plněním, jsou-li příjmem veřejných rozpočtů – přesné vymezení těchto pojmů obsahuje § 2 DŘ. Správcem daně je pak správní orgán v rozsahu, v jakém je mu zákonem nebo na základě zákona svěřena působnost v oblasti správy daní (§ 10 DŘ). Při určení věcné příslušnosti orgánů provádějících exekuci na peněžitá plnění tak musíme vycházet ze zvláštních zákonů a rozlišovat, zda vymáhané plnění je směřováno do veřejných rozpočtů, nebo je vymáháno pro jiný oprávněný subjekt.“¹³

2.2 Zákon upravující soudní exekuce prováděné soudem

Myslím, že bez větších pochybností můžeme říct, že hlavní právní předpis, který upravuje **soudní exekuce** je zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád. V jeho VI. části s názvem výkon rozhodnutí nalezneme úpravu jednotlivých kroků soudů v průběhu jejich vykonávací činnosti. Tento předpis tedy detailně upravuje ta řízení, která jsou **prováděna soudem**.

Občanský soudní řád staví soud do zvláštního postavení v porovnání s ostatními správními orgány, které jsou oprávněny provádět exekuce. Kromě výkonů rozhodnutí, která jsou vykonávána v civilním soudním řízení, je soud oprávněn vykonat rozhodnutí i jiného orgánu. To lze pouze tehdy, kdy orgán – může to být správce daně či správní orgán, který mají oprávnění provést exekuci, požádá soud, aby exekuci provedl.¹⁴

Soud také může vykonávat rozhodnutí jiných nesoudních orgánů a dokonce i cizozemských soudů. V kompetenci soudu je rozhodovat o nařízení exekuce a pověřit soudního exekutora, který exekuci provede podle exekučního řádu. I o zastavení exekuce náleží rozhodovat soudu dle exekučního řádu.¹⁵

---

¹² SŘ, § 106 odst. 1, zákon č. 500/2004 Sb

¹³ D. Hendrych a kol., Správní právo obecná část, 8. Vydání, C.H. Beck Praha, 2012, str. 400

¹⁴ M. Kindl, K. Kramář, J. Rajchl, D. Telecký, Základy správního práva, Aleš Čeněk Plzeň, 2006, str. 314

¹⁵ A. Tripes, Exekuce v soudní praxi, 3. vydání, C.H. Beck Praha, 2006, str. 4

V roce 2001 přijetím nového zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, o soudních exekutorech a jejich činnosti, za cílem zefektivnit činnost soudů a jejich vykonávacího řízení vůbec, vznikl nový právní institut, na který mohou soudy částečně delegovat svou pravomoc. Ovšem mám na mysli pravomoc v tom smyslu, že dojde-li k vydání soudního nebo mimo jiné také správního rozhodnutí a na řadu nastupuje vykonání exekučního řízení, soud tedy pokládá tuto pravomoc vykonat řízení nebo jinak exekuční činnost, na bedra **soudního exekutora**.¹⁶

2.3 Zákon upravující soudní exekuce prováděné soudním exekutorem

Exekuční řád česká právní úprava rozděluje do tří částí. První z nich obsahuje XIII hlav, jež upravují počínání exekutorů a jejich zaměstnanců, provedení exekuce, působení exekutorského úřadu a jiné úkony, jimiž exekutor disponuje.

Konkrétněji o úkonech náležících k provedení exekutorovi pojednává § 52 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, kde stojí, že veškeré úkony, jež jsou občanským soudním řádem či ostatními právními předpisy svěřeny k provedení exekučního řízení do rukou soudu, soudci či jinému zaměstnanci soudu, má pravomoc vykonat exekutor, nestanoví-li tento zákon jinak.¹⁷ Podle § 28 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, je exekuce vedena tím exekutorem, který je v exekučním návrhu označován jako oprávněný a zároveň je evidován v rejstříku, kde jsou evidovány zahájené exekuce.¹⁸

Zákonem č. 347/2007 Sb. byl s účinností k 1.1. 2008 exekuční řád novelizován. Při vyhledávání na internetu a shánění dalších materiálů do své kvalifikační práce jsem narazila na náleží Ústavního soudu, který mne velmi zaujal. Jedná se o náleží sp. zn. I. ÚS 3171/09 ze dne 6.10. 2011, ve věci ústavní stížnosti proti usnesení Krajského soudu ze dne 30. 9. 2009 č. j. 22 Co 2432/2009-43, kterým byla oprávněným osobám uložena povinnost zaplatit exekuční náklady soudnímu exekutorovi. Exekuce byla povinnému nařízena v roce 2003 usnesením Okresního soudu. Okresní soud postupoval dle úpravy platné do 31.12. 2007, jednalo se tedy o právní úpravu před novelizací exekučního řádu.

---

¹⁶ A. Tripes, Exekuce v soudní praxi, 3. vydání, C.H. Beck Praha, 2006, str.

¹⁷ EŘ, § 52 odst.2 zákon č. 120/2001 Sb. o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů

¹⁸ EŘ, § 28 zákon č. 120/2001 Sb. o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů

Soud prvního stupně nakázal povinnému uhradit náklady exekuce exekutorovi a zároveň i oprávněnému. Exekuce byla zastavena usnesením z důvodu zjištění nemajetnosti povinného v roce 2009. Pověřený exekutor se odvolal k soudu II. stupně. Krajský soud tak ve výše uvedeném usnesení č. j. 22 Co 2432/2009-43, na které byla podána ústavní stížnost, připsal náklady na exekuci oprávněným osobám jakožto stěžovatelům. Krajský soud exekutorovi vyhověl a své stanovisko ve vydaném usnesení odůvodnil takto: „*Pro použitelnost civilněprocesních norem z hlediska časového platí zásada, že ode dne účinnosti nového zákona se již v probíhajících řízeních postupuje podle nové právní úpravy, avšak právní účinky procesních úkonů, které byly uskutečněny do té doby, zůstávají zachovány*“. Krajský soud odkazuje na § 89 exekučního řádu, který stanovuje, že zastaví-li se exekuce, náklady exekuce uhradí viník zastavení exekuce. Pokud se bude jednat o exekuci zastavenou z důvodu nemajetnosti povinného, náklady se hradí paušálně a oprávněný má možnost domluvit se předem s exekutorem na výši nákladů. Stěžovatelé vznesli konkrétně tu stížnost, že bylo porušeno jejich právo na spravedlivý proces, jež má zakotvení v Listině základních práv a svobod, jedná se o čl. 36 odst. 1.¹⁹ Zároveň podal stěžovatel návrh na zrušení části § 89 zákona č. 120/2001 Sb. exekučního řádu, která se týká hrazení výdajů exekutorovi. Ústavní soud usnesení II. stupně zrušil s odůvodněním, že vzhledem k novele exekučního řádu a na ní založené **intertemporalitě** je nutné posoudit výkon daného rozhodnutí vzhledem k vydání usnesení o nařízení exekuce před účinností nové právní úpravy, tedy dle úpravy účinné do 31.12. 2007. Návrh na zrušení části § 89 Ústavní soud pro nedůvodnost zamítl.²⁰

Nastala tedy situace, kdy právní normy vzniklé na základě **lex priori** právního předpisu zůstávají i za účinnosti předpisu **lex posterior**. Jedná se vlastně o společné působení dřívějšího a pozdějšího práva.

Novelizace se dotýká ovšem i zvýšení dohledu nad exekuční činností. Státní dohled nad exekutory je vykonáván Ministerstvem spravedlnosti a to například i na písemný podnět fyzických či právnických osob viz § 7 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu. Dojde-li ke zjištění nějakých drobnějších nedostatků v činnostech exekutorů, předseda okresního soudu, Komora či ministerstvo má oprávnění tyto nedostatky písemně vytknout.²¹

---

¹⁹ LZPS, čl. 36 odst. 2

²⁰ Nález Ústavního soudu ČR, sp.zn. I. ÚS 3171/09 ze dne 6.10. 2011

²¹ EŘ, § 7a zákon č. 120/2001 Sb. o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů

„Činnost soudního exekutora samozřejmě nemůže být zcela nekontrolována a bezbřehá. Právní mechanismy kontroly a možných opatření ze strany státu vůči soudnímu exekutorovi obsahuje exekuční řád, který stanoví rovněž povinnosti soudního exekutora při výkonu své činnosti. Pokud soudní exekutor při výkonu své činnosti porušuje zákon, popř. stavovské předpisy, může být jeho jednání (tedy i faktický zásah při provádění exekuce) kvalifikováno jako kárné provinění (viz § 116 a násl. exekučního řádu). Kárné řízení ve věcech soudních exekutorů upravuje zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů. Návrh na kárné řízení může dle § 117 exekučního řádu podat kárný žalobce, jímž je ministr spravedlnosti, předseda revizní komise a předseda kontrolní komise Exekutorské komory ČR, předseda krajského soudu proti exekutorovi, který má sídlo v obvodu tohoto soudu, předseda okresního soudu proti exekutorovi, který má sídlo v obvodu tohoto soudu, předseda okresního soudu proti exekutorovi, který byl tímto soudem pověřen provedením exekuce.“²²

Dále jsou zde stanoveny další podmínky vykonavatelů, jako je například nutnost složit kvalifikační exekutorskou zkoušku, jejíž rozsah a způsob je stanoven Komorou.

2.4 Zákon upravující daňové exekuce

Daňová exekuce je s účinností od 1.1. 2011 upravena v zákoně č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Občanský soudní řád, zákon č. 120/2001 Sb. obsahuje právní úpravu obecného charakteru, co se daňové exekuce týká. Zákon č. 280/2009 Sb., daňového řádu, obsahuje detailnější a specializovanější právní úpravu. Zde platí princip, že při interpretaci právní úpravy v této oblasti vycházíme nejprve ze speciálních právních norem daňového řádu a teprve pak je možné přiklonit se k právním normám vycházejícím z obecnější úpravy, tedy občanského soudního řádu. Uplatňujeme zásadu **lex specialis derogat legi generali**.²³

Právní úprava v daňovém řádu obsahuje detailní výčet způsobů daňové exekuce. Příslušný orgán – správce daně provede exekuci tím, že vydá exekuční příkaz na:

- srážky ze mzdy
- příkázání pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb
- příkázání jiné peněžité pohledávky
- postížení jiných majetkových práv

---

²² Rozsudek Nejvyššího správního soudu, č.j. 5 Aps 6/2011-85, ze dne 16.11. 2011

²³ E. Horzinková, Novotný V., Správní právo procesní, 3. aktualizované a doplněné vydání, Praha: Leges, 2011, str. 282-283

- prodej nemovitých věcí
- prodej movitých věcí²⁴

Dle § 175 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, vymáhá správce daně nedoplatek pomocí daňové exekuce, či prostřednictvím soudního exekutora nebo v insolvenčním řízení a přihláškou do veřejné dražby. Správce daně je též příslušný k vybrání a vymožení nedoplatku a dále je správce oprávněn zvolit konkrétní variantu vymožení výše dlužného nedoplatku úměrně s náklady spojenými s vymožením daňového nedoplatku.²⁵

---

²⁴ DŘ, zákon č. 280/2009 Sb.

²⁵ DŘ § 175 odst. 1,2,3 zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád

3. Předpoklady exekuce

Z výše uvedené kapitoly o právní úpravě jednotlivých exekučních řízení je zřejmé, že k tomu, aby mohla být exekuce náležitě vykonána, musí být dodrženy podmínky, které stanovuje zákon. Tyto podmínky se musí naplňovat v průběhu celého řízení. Pokud nastane situace, že určitá podmínka chybí, není možné v řízení postupovat dále do té doby, dokud není vše napraveno. Jinak je to ale u neodstranitelných podmínek. Je-li zjištěna jejich přítomnost, v exekučním řízení není možné dále pokračovat.

Nutným základem pro výkon exekuce je existence vykonatelného exekučního titulu. V exekučním titulu je blíže specifikována osoba povinného a spolu s ním je zde přesně určen rozsah povinnosti jemu určené.²⁶ Exekučním titulem chápeme listinu, kterou vydal orgán k tomuto oprávněný. Tato listina má svou pevně stanovenou formu, v níž nakazuje povinnému splnit určenou povinnost.²⁷ Teprve nedojde-li k dodržení a splnění uložené povinnosti v exekučním titulu řádně, včas a dobrovolně, může dojít k exekučnímu řízení. V případě opaku, dojde-li ke splnění všech uložených povinností řádně a ve stanovené lhůtě, které exekuční titul povinnému uložil, k exekučnímu řízení dojít vůbec nemusí.

3.1 Správní exekuce

Jak už jsme si objasnili, tak správní řád upravuje správní exekuce na nepeněžitá plnění. Čili dle správního řádu může dojít pouze k exekuci na nepeněžitá plnění. Pro správní exekuci je stanovena stejná podmínka jako pro exekuci soudní, i když je exekuce soudní mnohem obsáhlejší. Tedy pro exekuci dle správního řádu platí ta kritéria, že k možnosti zahájit exekuční řízení je nutná existence vykonatelného exekučního titulu. Ba co víc, správní exekuce je oproti té soudní výhodnější v tom, že není třeba hradit náklady exekutora a soudní poplatek. Níže uvedené procesní předpoklady se vztahují na výkon exekuce:

- nedošlo k dobrovolnému splnění povinnosti účastníka, která mu byla uložena prostřednictvím správního rozhodnutí či vykonatelného smíru a neuhradil-li jistý finanční obnos, který mu stanovil zvláštní právní předpis
- **je zde existence exekučního titulu** (viz bod exekuční tituly)

---

²⁶ D. Hendrych a kol., Správní právo obecná část, 8. vydání, C.H. Beck Praha, 2012, str. 399

²⁷ A. Tripes, Exekuce v soudní praxi, 2. vydání, C.H. Beck Praha, 2001, str. 15

- **lhůta určená ke splnění závazku již vypršela** = podmínkou k tomu, aby byl exekuční titul vykonatelný, je uplynutí lhůty, která byla stanovena správním orgánem. K vykonatelnosti dochází v ten den, kdy vypršela lhůta poskytnutá správním orgánem ke splnění povinnosti. Tato lhůta začíná v den následující, kdy rozhodnutí nabyde právní moci. Za předpokladu, že odvolání není odkladného účinku vůči rozhodnutí orgánu I. stupně dle § 85 SŘ, lhůta začíná běžet v následující den po dni, kdy byla účastníkovi uložena povinnost v rozhodnutí I. instance. Jde o předběžnou vykonatelnost, jejíž úpravu nalezneme v § 74 SŘ.
- **nenastala prekluze možnosti vymáhat plnění** = exekuce na nepeněžitě plnění je možno provést jen tehdy, jestliže nedošlo k uplynutí lhůty určité k vymožení plnění. Zmíněná lhůta má prekluzivní účinek, z něž vyplývá, že po uplynutí této lhůty zanikne nárok na vymožení plnění. Správní orgán provádějící exekuci je oprávněn exekuci nařídit nejdéle do 5 let a provést ji nejdéle poté, kdy uložena povinnost měla být splněna dobrovolně dle § 108 odst. 4 SŘ.
- **došlo k podání návrhu na správní exekuci** = zahájení exekuce, jejíž právní úprava se řídí správním řádem, může proběhnout dle § 105 SŘ buď na návrh osoby, které plyne oprávnění z exekučního titulu anebo správním orgánem, který vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo který schválil smír. Správní orgán, který je uveden v odst. 1 § 105 SŘ může požádat soud nebo soudního exekutora o provedení exekuce. Jelikož hlava XI. správního řádu neobsahuje zvláštní úpravu pro podání návrhu, použije se úprava v hlavě III, která nese název Účastníci řízení a zastoupení. Další právní úprava ohledně podání návrhu je obsažena v hlavě IV., která pojednává o řízení. Dnem zahájení řízení je den doručení návrhu či příslušnému správnímu orgánu, dle § 44 odst. 1 SŘ. Dále je pak v § 45 SŘ stanoveno, že žádost musí splňovat náležitosti dle § 37 SŘ. Pokud správní orgán zjistí nedostatky v žádosti, může je pomoci odstranit hned na místě nebo poskytne žadateli lhůtu k jejich odstranění. Řízení může správní orgán přerušit a nedojde-li k odstranění nedostatků, může řízení i zastavit.

- **je zde příslušný správní orgán**²⁸ = příslušným orgánem je orgán, který je stanoven zvláštním zákonem anebo správním řádem. K exekuci může být věcná příslušnost určena jedině zákonem, který ji výslovně pro správní orgán stanovuje. Dle § 103 odst. 2 je exekučním orgánem ten, kdo má oprávnění provést exekuci.²⁹ Musíme však dávat pozor na úpravu správní exekuce na peněžité a nepeněžité plnění z pohledu příslušnosti správního orgánu. Úprava v § 107 SŘ říká, že exekuce na nepeněžité plnění smí provést:
  - a) exekučním správním orgánem je správní orgán, krajský či obecní úřad, schválil-li smír nebo vydal rozhodnutí v I. stupni
  - b) pokud vydal exekuční titul v I. Stupni nebo schválil smír a pokud má obecní úřad obce s rozšířenou působností sídlo ve správním obvodu orgánu, který jej o to požádal, stává se exekučním orgánem příslušným k provedení exekuce³⁰

V § 106 odst. 1 SŘ je definován exekuční správní orgán na peněžité plnění jako obecný správce daně. Správu daní bychom mohli nazvat procesem, kdy dochází k vybírání a vymáhání cel, daní a poplatků, spadají-li do příjmů veřejných rozpočtů; přesněji vymezeno v § 2 DŘ.

Správce daně se stává orgán s působností svěřenou mu v rozsahu regulovaném v § 10 DŘ. K tomu, abychom určili věcnou příslušnost orgánů provádějících exekuci na peněžité plnění, je třeba vyjít ze zvláštní právní úpravy a hlavně odlišit, jestli vymožené částky putují do veřejných rozpočtů či jinému oprávněnému subjektu. Jde-li toto plnění do veřejného rozpočtu, pak je příslušným orgánem:

- *„krajské úřady, pokud jde o rozhodnutí vydaná v prvním stupni orgánem kraje (§ 106 odst. 2 SpŘ; srov. § 94 odst. 3 KZř),*
- *orgány hl. města Prahy a orgány městských částí, pokud jde o rozhodnutí jimi vydaná v prvním stupni (§ 119 odst. 2 PrhZ),*
- *celní úřady podle § 5 odst. 4 písm. m), § 2 písm. d) zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, které „vymáhají peněžité plnění, nestanoví-li zvláštní předpis jinak“,*

²⁸ E. Horzinková, Novotný V., Správní právo procesní, 3. aktualizované a doplněné vydání, Praha: Leges, 2011, str. 282-283

²⁹ SŘ § 103

³⁰ SŘ § 107

- *územní finanční orgány (§ 1,2 zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech – s účinností od 1. Ledna 2013 podle § 10 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky*
- *obecní úřady, pokud jde o rozhodnutí vydaná v prvním stupni orgánem obce (§ 106 odst. 2 SpŘ; srov. Těž § 149 OZř) – obecní úřad však nemůže požádat příslušný celní úřad o provedení exekuce,*
- *jiné orgány, stanoví-li tak zvláštní zákon“*

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že zejména celní úřady a územní finanční orgány jsou orgány exekučními pro peněžita plnění.³¹

3.2 Soudní exekuce provedená soudem

Formální nebo-li procesní podmínky exekučního řízení vykonávaného soudy zde musí být jasně stanoveny. Právní předpis, který je stanovuje, je občanský soudní řád. Stejně jako u správní exekuce je první formální podmínkou pro úspěšné zahájení exekučního řízení návrh oprávněného, je tomu tak i u exekuce soudní, jak je uvedeno v § 261 odst. 1 OSŘ.³² Nikdy tedy nedojde k zahájení exekučního řízení bez přítomnosti návrhu, který byl podán oprávněným subjektem. V dalším členění procesních podmínek si tak v odst. 1-2 § 104 OSŘ můžeme povšimnout dělby na odstranitelné a neodstranitelné procesní podmínky.³³

Nejdříve se budu věnovat obecně výčtu procesních podmínek soudního exekučního řízení a poté se detailněji zaměřím na problematiku odstranitelných a neodstranitelných podmínek. V případě soudní exekuce je procesní podmínkou:

- **návrh na nařízení exekuce** = je nejdůležitější podmínkou k tomu, aby mohlo být soudní exekuční řízení vůbec zahájeno. Jeho existence je stěžejní v počátku, ale i v průběhu celého řízení, návrh tedy musí existovat po celou dobu řízení. Dojde-li k podání návrhu na nařízení exekuce dle OSŘ, je třeba, aby podání obsahovalo podmínky, které jsou určeny v § 42 OSŘ. Obecnou podmínkou danou § 42 OSŘ je přesné určení soudu, určení navrhovatele, přesné vymezení věci nebo věcí, kterých se týká a dále musí obsahovat podpis a datum. Návrh je možné podat písemně v listinné či elektronické

³¹ D. Hendrych a kol., Správní právo obecná část, 8. vydání, C.H. Beck Praha, 2012, str. 400-401

³² OSŘ §261

³³ OSŘ § 104 odst. 1-2

podobě prostřednictvím faxu či datové schránky. Do tří dnů nejpozději je nutné doplnit podání návrhu v elektronické podobě originálu.³⁴ Pokud se jedná o peněžité plnění, je třeba v návrhu oprávněným uvést, o jaký způsob výkonu exekuce půjde, jakým způsobem má být exekuce provedena – odst. 1 § 261 OSŘ. Neméně důležitou podmínkou, která je upravena v odst. 2 § 261 OSŘ je nutnost připojit k návrhu vykonatelný stejnopis rozhodnutí. Vykonatelnost potvrdí ten soud, který ve věci rozhodl jako soud I. stupně. Stejnopis se nemusí připojit pouze v případě, je-li podán návrh u téhož soudu, který rozhodoval v I. stupni.³⁵

- **pravomoc soudu**
- **způsobilý účastník řízení**
- **způsobilost procesní**
- **existence plné moci**
- **překážka věci rozsouzené či zahájené**

Výše uvedené procesní podmínky rozdělujeme dle toho, zda jsou nedostatky a nejasnosti v nich odstranitelné či nikoliv. Pro větší přehlednost jsem se je rozhodla rozdělit do dvou podkapitol.³⁶

3.2.1 Odstranitelné nedostatky procesních podmínek

V 2. odst. § 104 OSŘ je jasně stanoveno, že pokud se jedná o odstranitelný nedostatek podmínky soudního exekučního řízení, je na soudu, aby učinil vhodná opatření. V řízení může být pokračováno, avšak o věci samé soud rozhodnout nesmí. Nebude-li ani tak docíleno odstranění nedostatku, soud řízení zastaví.³⁷ Mezi odstranitelné nedostatky procesních podmínek patří:

- **nedostatečná procesní způsobilost** = právní úpravu způsobilosti účastníků řízení musíme hledat v hlavě III. OSŘ, konkrétně se jedná o § 19, který stanovuje, že způsobilý je ten, kdo má právní osobnost nebo mu je zákonem přiznána.³⁸ Jako účastník má každý procesní způsobilost přesně v rozsahu, v

---

³⁴ OSŘ § 42

³⁵ OSŘ §261

³⁶ A. Tripes, Exekuce v soudní praxi, 3. vydání, C.H. Beck Praha, 2006, str. 9

³⁷ OSŘ §104 odst. 2

³⁸ OSŘ § 19

němž je svéprávný.³⁹ Půjde-li o právnickou osobu, bude za ni jednat člen statutárního orgánu, který byl pověřen nebo předseda tohoto orgánu. V případě že bude pověřeným členem nebo předsedou právnická osoba, jedná vždy fyzická osoba, kterou k tomu právnická osoba zmocnila.⁴⁰ Jak již bylo řečeno, při zjištění odstranitelného nedostatku soud zajistí nápravu. Z § 29 OSŘ je patrné, že osobě, která není způsobilá samostatně zastávat svá práva a povinnosti v řízení, určí předseda senátu opatrovníka.

- **nedostatek plné moci** = jestliže soud zjistí, že subjekt, který zastupuje účastníka řízení, se nemůže prokázat plnou mocí, soud podnikne vhodné kroky k odstranění tohoto nedostatku plné moci. Při existenci tohoto nedostatku většinou stačí výzva směřovaná subjektu, který účastníka zastupuje nebo účastníku samotnému, aby tento stav dali do pořádku. Pokud je věc vyřízena ve lhůtě, kterou soud pro nápravu stanovil, v řízení je možné pokračovat a jsou platné i ty úkony, jež byly podniknuty před doložením plné moci.⁴¹ Pokud ale nedojde k odstranění nedostatku, nesmí ve věci samé soud rozhodnout dle odst. 1 § 104 OSŘ.⁴²

3.2.2 Neodstranitelné nedostatky procesních podmínek

I neodstranitelné nedostatky procesních podmínek mají svoji úpravu. Dle odst. 1 § 104 OSŘ soud řízení zastaví, pokud jde o neodstranitelný nedostatek podmínky v řízení. Mezi neodstranitelné nedostatky patří:⁴³

- **nedostatečná pravomoc soudu** = povaha rozhodnutí, o jehož vykonání se jedná, vymezuje pravomoc soudu pro výkon rozhodnutí. Zmíněná rozhodnutí jsou definována v § 274 OSŘ. Zjistí-li soud, že rozhodnutí nespadá do jeho pravomoci, vydá usnesení o zastavení řízení a věc je postoupena jinému orgánu.⁴⁴
- **nedostatečná příslušnost soudu** = známe příslušnost jak místní, která je upravena v § 252 OSŘ, tak i věcnou a tu upravuje § 9 OSŘ. Věcná příslušnost je soudem zkoumána v kterýkoliv moment během řízení. Krajský

---

³⁹ OSŘ §20 odst.1

⁴⁰ OSŘ § 21 odst. 1 písm. a)

⁴¹ A. Tripes, Exekuce v soudní praxi, 3. vydání, C.H. Beck Praha, 2006, str. 16

⁴² OSŘ § 104 odst. 1

⁴³ A. Tripes, Exekuce v soudní praxi, 3. vydání, C.H. Beck Praha, 2006, str. 9

⁴⁴ A. Tripes, Exekuce v soudní praxi, 3. vydání, C.H. Beck Praha, 2006, str. 11

či vrchní soud předkládá zprávu vrchnímu soudu v tom případě, kdy má za to, že je věcně nepřislušný. Je na vrchním soudu, aby rozhodl, který soud je k vydání rozhodnutí ve věci příslušný. Právo vyjádřit se k věci – k postupu soudů mají i účastníci řízení.⁴⁵

- **překážka ve věci zahájené (litispendence)** = litispendence je upravena v § 83 OSŘ a jedná se o to, že dojde-li k zahájení řízení, tak tato skutečnost brání tomu, aby u soudu probíhalo o té samé věci řízení jiné.⁴⁶ *„Probíhající řízení o výkon rozhodnutí podle občanského soudního řádu nebrání tomu, aby k vymožení téže pohledávky byla nařízena exekuce podle exekučního řádu. Vydáním exekučního příkazu na stejný způsob exekuce, jakým byl dříve nařízen soudní výkon rozhodnutí, ovšem nastává překážka věci zahájené, pro kterou musí být exekuce tímto způsobem zastavena. § 83 odst. 1 a § 254 odst. 1 OSŘ, § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb. – překážka zahájeného řízení“* Z právní věty tohoto Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 5. 2005, sp. zn. 20 Cdo 1591/2004 vyplývá, že pozdější vydání exekučního příkazu, na totožný typ exekuce, pro který byl dříve nařízen výkon rozhodnutí, směřuje k zastavení exekuce. Exekuce v tomto případě zastavena být musí.⁴⁷
- **překážka ve věci rozsouzené (res iudicata)** = v ten okamžik, kdy je o věci pravomocně rozhodnuto, nesmí být věc projednána znovu v rozsahu výroku, který je závazný pro účastněné, nebo další jiné osoby.⁴⁸
- **způsobilost být účastníkem řízení** = *„Způsobilost být účastníkem řízení má ten, kdo má právní osobnost; jinak ten, komu ji zákon přiznává.“*⁴⁹

3.3 Soudní exekuce prováděná soudním exekutorem

Jak uvádí § 37 EŘ, tak i pro tento typ řízení lze vést exekuci pouze na návrh oprávněné osoby nebo na návrh té osoby, která může prokázat, že na ni bylo převedeno právo z rozhodnutí dle úpravy v ustanovení § 36 odst. 3 a 5 EŘ.⁵⁰ Zde vidíme, že i v tomto případě lze uplatňovat dispoziční zásadu. Náležitosti, které musí obsahovat návrh na nařízení exekuce jsou upraveny v § 38 EŘ. V návrhu musí být přesně označen exekutor a jeho sídlo, musí být jasné, jaké věci se týká, kdo ho činí, co sleduje a kromě

---

⁴⁵ OSŘ § 104a

⁴⁶ OSŘ § 83

⁴⁷ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 5. 2005, sp. zn. 20 Cdo 1591/2004

⁴⁸ OSŘ § 159 a odst. 4

⁴⁹ OSŘ § 19

⁵⁰ EŘ § 37

dalšího musí obsahovat datum a podpis. K úplnosti návrhu je také třeba přidat originál nebo úředně ověřenou kopii vykonatelného exekučního titulu. Výjimka nastává v případě, kdy ve věci jakožto v I. stupni rozhodoval exekuční soud, kterým byl vydán exekuční titul.⁵¹ Kromě toho musí návrh obsahovat náležitosti, které stanovuje § 42 odst. 4 OSŘ⁵² a § 79 odst. 1 OSŘ pro zahájení řízení.⁵³

Pokud se stane, že návrh neobsahuje všechny předepsané náležitosti nebo je nějakým způsobem neurčitý, nejpozději do 15 dnů vyzve exekutor oprávněného, aby neúplný návrh opravil, informuje ho o správné podobě a o správném obsahu návrhu a určí mu lhůtu. Pokud nedojde k řádné nápravě návrhu ve stanovené lhůtě a nebude možné kvůli této věci v řízení pokračovat, exekutor odmítne návrh prostřednictvím usnesení.⁵⁴

Návrh na exekuci povinný podává u věcně a místně příslušného soudu. Věcně příslušným soudem je okresní soud a místně příslušný je ten soud, v jehož obvodu se nachází bydliště povinného.⁵⁵

Mezi další předpoklady této exekuce patří to, že zde nesmí bránit překážka litispendence. Probíhá-li řízení, nesmí být v té samé věci nařízeno řízení další exekuční řízení proti povinnému.⁵⁶ Pokud se ale tak stane, česká právní úprava má pro tuto situaci zákon č. 119/2001 Sb., který stanovuje postup a pravidla pro výkony těch rozhodnutí, která probíhají souběžně.

3.4 Daňová exekuce

Návrh na nařízení exekuce má oprávnění podat exekuční správní orgán, jehož pravomoc upravuje pouze daňový řád, nikoliv občanský soudní řád. Hned na první pohled je vidět rozdíl oproti ostatním druhům již zmíněných exekucí. Totiž v případě daňové exekuce je tomu tak, že pouze oprávněný orgán, tedy správce daně má právo, ba dokonce má povinnost podat návrh na nařízení exekuce daňové. Aby mohlo dojít k nařízení exekuce, je tedy jako u všech typů exekucí třeba, aby došlo k nesplnění některé z daňových povinností. Pak může správce daně z úřední povinnosti vydat návrh na nařízení daňové exekuce. Mezi další podmínky bychom tak jako je tomu u ostatních

---

⁵¹ EŘ § 38

⁵² OSŘ § 42 odst. 4

⁵³ OSŘ § 79 odst. 1

⁵⁴ EŘ § 39

⁵⁵ EŘ § 45

⁵⁶ A. Tripes, Exekuce v soudní praxi, 3. vydání, C.H. Beck Praha, 2006, str. 12

exekucí mohli zařadit vykonatelný exekuční titul, místní a věcnou příslušnost správce daně a samozřejmě stav, kdy je možné nesplněnou daňovou povinnost vymáhat.

Místní příslušnost upravuje § 13 EŘ, kterým je stanoveno, že místní příslušnost je u fyzické osoby řízena místem, kde má fyzická osoba trvalý pobyt, pokud je občanem České republiky. Pokud se jedná o cizince, místní příslušnost se řídí adresou, kde má cizinec hlášen pobyt. A v případě nebude-li možné určit místo pobytu, stane se jím místo, kde se osoba nejvíce pohybuje. Půjde-li o právnickou osobu, místní příslušnost se řídí jejím sídlem. Sídlem se rozumí adresa, pod níž je tato osoba zapsána v obchodním či veřejném rejstříku. Pokud se právnická osoba ani do jednoho z rejstříků nezapisuje, řídí se místní příslušnost jejím skutečným sídlem. Orgán veřejné moci je u zpoplatněného výkonu, který je předmětem poplatku místně příslušným správcem daně.⁵⁷

Exekuční řízení může být zahájeno na základě vydání exekučního příkazu. Náležitosti takového příkazu jsou upraveny v § 102 odst. 1 DŘ a kromě těchto náležitostí musí výrok exekučního příkazu obsahovat:

- způsob, kterým bude daňová exekuce provedena
- výši nedoplatku, jež je důvodem k nařízení exekuce
- dle § 183 odst. 1 a 2 výši exekučních nákladů
- odkaz na exekuční titul⁵⁸

Podle daňového řádu jsou předmětem správy daní konkrétně takové daně, které se považují za příjmy veřejného rozpočtu, jak už jsem jednou zmínila v části této práce, která pojednávala o právní úpravě daňové exekuce. A teď tedy co se rozumí **veřejným rozpočtem**:

- státní finanční aktiva, státní rozpočet či rezervní fond organizační složky státu
- rozpočet územního samosprávného celku
- rozpočet Evropské unie
- a další rozpočet, o kterém to stanoví zákon⁵⁹

---

⁵⁷ DŘ § 13

⁵⁸ DŘ § 17

⁵⁹ DŘ § 2 odst. 1 a 2

Maximální lhůta, po kterou je možné vybírat a také vymáhat nedoplatek na dani činí celkem 6 let, což je lhůta pro placení daně. Dnem, kterým je daň splatná, začíná běžet lhůta pro zaplacení daně. Dojde-li k tomu, že bude stanovena náhradní lhůta splatnosti, začátek lhůty pro placení je stanoven náhradním dnem splatnosti daně. Konec lhůty pro placení daně je stanoven uplynutím 20 let od jejího začátku. Pokud je ale nedoplatek zajištěn zástavním právem, které je zapsáno ve veřejném registru, právo na vybrání a vymáhání nedoplatku zanikne 30 let po zápisu do veřejného registru.⁶⁰

---

⁶⁰ DŘ § 160

4. Exekuční tituly

Základním pilířem pro exekuční řízení je exekuční titul. Exekuční titul chápeme jako určitý typ dokumentu, který má svou pevně danou formu, byl vydán oprávněným orgánem a určitému subjektu nařizuje v určené lhůtě splnit nějakou povinnost. Exekuční titul lze tedy považovat za jakýsi podklad pro to, aby mohlo dojít k nařízení exekučního řízení.⁶¹

Exekučním titulem mohou v první řadě být rozsudky a usnesení opatřené právní mocí a vykonatelností a samozřejmě další rozhodnutí státních orgánů, jako jsou platební rozkazy, dohody smířčího řízení, které schválil soud. Za exekuční titul může být považován dokonce i notářský zápis, přesněji řečeno se jedná o formu přímo vykonatelného notářského zápisu. Povinný se v tomto případě zavázal tak, že nebude-li jeho závazek, který je dán v notářském zápisu splněn, bude povinen strpět exekuci. Též může být exekučním titulem exekutorský zápis, za jehož sepsáním stojí soudní exekutor. Jde o skutkovou dohodu, ve které se povinný zavázal splnit nárok oprávněného účastníka. V řízení, které se realizuje stálými rozhodčími soudy, ale v řízení, jež realizují ad hoc rozhodci, jsou exekučními tituly rozhodčí nálezy. Dále to mohou být exekuční tituly, za kterými stojí rozhodnutí orgánu územní samosprávy a státní správy, mohou to být platební výměry, výkazy nedoplatku v oblasti místních poplatků a daní. V neposlední řadě exekučními tituly mohou být rozhodnutí a nedoplatky, za jejichž vydáním stojí zdravotní pojišťovny a Česká správa sociálního zabezpečení. Níže podrobně rozdělují exekuční tituly dle odlišných právních úprav pro větší přehlednost. A teď bych naopak ráda zmínila to, co exekučním titulem být nemůže. Nemohou to být například usnesení soudu s procesní povahou, kterými je uložena povinnost dostavit se k soudu nebo ta rozhodnutí, která něco zamítají či určují či je jimi ze strany žalovaného uložena projev jeho vůle.⁶²

Všechny exekuční tituly bez výjimky musí obsahovat přesně určené náležitosti a musejí být vykonatelné. Vykonatelnost chápeme jako vlastnost rozhodnutí, která poskytuje to, aby bylo možné donutit povinného ke splnění jeho povinností, které mu byly stanoveny exekučním titulem. Vykonatelný exekuční titul musí splňovat jak formální, tak i materiální náležitosti, díky kterým může být opravdu vykonatelný:

---

⁶¹ A. Tripes, Exekuce v soudní praxi, 2. vydání, C.H. Beck Praha, 2001, str. 15

⁶² D. Sedláček, Exekuční právo, Vysoká škola manažerské informatiky a ekonomiky, a.s., 2011, str. 11

- **formální náležitosti** – nezbytnou formální náležitostí vykonatelnosti titulu je to, aby rozhodnutí bylo nabyté právní mocí, a dále platí, že lhůta určená k tomu, aby byla splněna povinnost stanovená v rozhodnutí již vypršela⁶³
- **materiální náležitosti** – v každém exekučním titulu musí být přesně určena osoba jak povinného, tak i oprávněného, musí být přesně stanovena lhůta poskytnutá ke splnění povinnosti a přesně definovaná a vymezená práva a povinnosti obou účastníků⁶⁴ „*Exekuční titul přiznávající peněžité plnění více věřitelům není - co do stanovení rozsahu plnění - materiálně nevykonatelný, jestliže neurčuje, zda má být plněno k jejich ruce společné a nerozdílné, nebo děleně. V takovém případě platí, že každý věřitel může po dlužníku požadovat jen podíl, který na něho připadá, přičemž podíly všech věřitelů jsou stejné.*“⁶⁵

Pokud by nastala situace, že by došlo k nařízení exekuce, ale exekuční titul by doposud nebyl vykonatelným, řízení se zastaví dokonce i v tom případě, kdy k nařízení exekuce došlo.⁶⁶

Nemohla jsem si nevšimnout rozdílné vykonatelnosti v případě usnesení a rozsudků, jejichž úprava je zanesena v OSŘ. Pokud byla rozsudkem uložena povinnost, musí být splněna do tří dnů od nabytí právní moci rozsudku, v případě vyklizení bytu je lhůta 15 denní od právní moci a pokud jsou rozsudkem uloženy platby opakujících se dávek, musí být splněny, jakmile jsou splatné.⁶⁷

Z tohoto pravidla se vymykají rozsudky, které jsou **předběžně vykonatelné**. Je na soudu samotném, aby určil lhůtu ke splnění povinnosti, která běží ode dne doručení povinnému.⁶⁸ V případě předběžné vykonatelnosti je tomu tedy tak, že rozsudek se stane vykonatelným ještě před tím, než nabyde právní moci. Lhůta určená ke splnění povinnosti začne běžet v den doručení rozhodnutí do rukou povinného, nikoliv po nabytí právní moci rozsudku.

Pokud by se jednalo o usnesení, lhůta ke splnění povinností běží od doručení povinnému a po uplynutí této lhůty se stává usnesení vykonatelným. Jestliže v usnesení nebyla stanovena povinnost k plnění, je vykonatelné v okamžiku doručení.

⁶³ M. Kindl, K. Kramář, J. Rajchl, D. Telecký, Základy správního práva, Aleš Čeněk Plzeň, 2006, str. 314

⁶⁴ A. Tripes, Exekuce v soudní praxi, 2. vydání, C.H. Beck Praha, 2001, str. 15

⁶⁵ Právní věta Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2009, sp. zn. 20 Cdo 453/2008

⁶⁶ OSŘ § 268 odst. 1 písm. a), § 269 odst. 1

⁶⁷ OSŘ § 160 odst. 1 a 2

⁶⁸ OSŘ § 160 odst. 4

Když jej není třeba doručit, je vykonatelné okamžikem vyhlášení či vyhotovení, nestanoví-li zákon jinak. Stanoví-li soud nebo zákon vykonatelnost usnesení až po nabytí právní moci, tak od právní moci začíná běžet lhůta určená k plnění.⁶⁹

Jak jsem slíbila, zde je přesný výčet exekučních titulů, rozdělených dle platné právní úpravy:

Dle § 104 SŘ je exekučním titulem:

- vykonatelné rozhodnutí uvedené v § 74
- vykonatelný smír uvedený v § 141 odst. 8

Dle § 274 OSŘ je exekučním titulem:

- vykonatelné rozhodnutí soudu a jiného orgánu činného v řízení trestním, pokud přiznává právo či postihuje majetek
- vykonatelné rozhodnutí soudu ve správním soudnictví
- vykonatelné rozhodnutí rozhodčí komise a smír, který schválila
- vykonatelné rozhodnutí státního notářství a dohod, které schválilo
- notářský zápis se svolením k vykonatelnosti sepsaný podle zvláštního zákona⁷⁰
- vykonatelné rozhodnutí a jiný exekuční titul orgánu veřejné moci
- rozhodnutí orgánu Evropského společenství⁷¹
- jiného vykonatelného rozhodnutí, schváleného smíru a listiny, jejichž soudní výkon připouští zákon

Dle § 40 EŘ je exekučním titulem:

- vykonatelné rozhodnutí soudu nebo exekutora, pokud přiznává právo, zavazuje k povinnosti nebo postihuje majetek
- vykonatelné rozhodnutí soudu a jiného orgánu činného v trestním řízení, pokud přiznává právo nebo postihuje majetek
- vykonatelný rozhodčí nález
- notářský zápis se svolením k vykonatelnosti sepsaný podle zvláštního právního předpisu⁷²

---

⁶⁹ OSŘ § 171

⁷⁰ zákon č. 358/1992 Sb. § 71a – 71c

⁷¹ DŘ § 232 odst. 4

⁷² zákon č. 358/1992 Sb. § 71a – 71c

- vykonatelné rozhodnutí a jiný exekuční titul orgánu veřejné moci
- jiná vykonatelná rozhodnutí a schválené smíry a listiny⁷³, jejichž výkon připouští zákon

Dle § 176 DŘ je exekučním titulem:

- výkaz nedoplatků sestavený z údajů evidence daní
- vykonatelné rozhodnutí, kterým je stanoveno peněžité plnění
- vykonatelný zajišťovací příkaz

---

⁷³ zákon č. 328/1991 Sb. § 12

5. Způsoby provedení a průběh jednotlivých druhů exekucí

Předešlé body mé práce pojednávaly o podmínkách a předpokladech, které ukládá zákon a je nutné je splnit k tomu, aby mohla být exekuce nařízena. Níže se hodlám zabývat výčtem způsobů, jakými jsou jednotlivé exekuce prováděny a jak probíhají jednotlivá řízení.

5.1 Správní exekuce

Je známo, že správní řád odděluje správní exekuce na peněžité a nepeněžité plnění. V případě exekucí na peněžité plnění se postupuje stejně jako je tomu u správy daní, kterým se věnuji níže. V této stati mají hlavní slovo exekuce na nepeněžité plnění prováděné správním orgánem.

Správní exekuce je prováděna výhradně správním orgánem, kterého označujeme jako **exekuční správní orgán**. Úprava ve správním řádu ale umožňuje správnímu orgánu, aby se obrátil s návrhem na nařízení exekuce buď na soud, nebo soudního exekutora dle vlastního uvážení.⁷⁴

Prostřednictvím **exekuční výzvy**, která se vydává formou usnesení, může správní orgán vyzvat povinného ke splnění jeho povinnosti ještě před tím, než dojde k nařízení exekuce. Dalo by se říci, že je tato výzva jakýmsi posledním záchytným bodem před samotným procesem, kdy je exekuce opravdu provedena. Užije se tehdy, kdy se předpokládá, že k dosažení dosud nevyvozené povinnosti je exekuční výzva postačující. Proti tomuto usnesení není přípustné odvolání a musí obsahovat náležitosti obecné povahy i ty náležitosti, jež se vztahují přímo k exekuci.⁷⁵

Exekučním příkazem je nařízena samotná exekuce. Je to usnesení a nelze se proti němu odvolat. Též má své obecné a konkrétně k exekuci se vztahující náležitosti jako je:

- označení exekučního titulu,
- přesně určená nepeněžité povinnost, jakým způsobem má být exekuce provedena,
- práva a věci, které exekuce postihuje

---

⁷⁴ S. Skulová a kol., Správní právo procesní část, 1. Dotisk 2. Doplněného vydání, Tribun,s.r.o. Brno, 2012, str. 80-81

⁷⁵ S. Skulová a kol., Správní právo procesní část, 1. Dotisk 2. Doplněného vydání, Tribun,s.r.o. Brno, 2012, str. 83

- pokud je třeba, tak i jiné údaje nutné k provedení exekuce⁷⁶

Co se týká oznamování tohoto usnesení účastníkům, zákon stanovuje zvláštní pravidla. Rozhodnutí je oznamováno účastníkům do vlastních rukou doručením písemného stejnopisu nebo se ústně vyhlásí. Není-li uvedeno v zákoně jinak, vzdá-li se účastník nároku na doručení vyhotovení písemného, v tom případě má účinky ústní vyhlášení.⁷⁷

Provedení exekuce je možné ze závažných důvodů správním exekučním orgánem formou usnesení, proti kterému není dovoleno se odvolat, přerušit nebo odložit a také zastavit. Jedná se o případy „*Požádá-li povinný o posečkání splnění povinnosti a lze-li z jeho chování mít důvodně za to, že splní svoji povinnost nejpozději ve stejné lhůtě, v jaké může být provedena exekuce, a nehrozí-li, že účel exekuce tím bude zmařen, anebo i bez požádání, šetří-li se skutečnosti rozhodné pro zastavení exekuce.*“ Pokud ještě nebyla exekuce nařízena exekučním příkazem, je na místě přerušeni. Během průběhu exekuce se jedná o odloženi. Za situace, kdy odpadnou důvody, které stály za přerušeni či odloženi exekuce a nebude-li exekuce zastavena, správní exekuční orgán pokračuje v exekuci.⁷⁸

Exekuce může být zastavena exekučním správním orgánem z moci úřední nebo na žádost usneseni, proti němuž není odvolání přípustné. Přesné podmínky, které směřují k zastavení exekuce jsou definovány v § 115 SŘ.⁷⁹

Z výše uvedeného plyne, že proti usneseni exekučního správního orgánu a proti jeho dalším úkonům není odvolání přípustné. Povinná osoba však může podat **námitku** dle § 117 SŘ, o které rozhoduje exekuční správní orgán. Neexistuje žádná lhůta pro podání námítky. Námitka nesmí být podána v případě, že byl úkon proveden nebo již došlo k výkonu usneseni.⁸⁰

„*Exekuční náklady hradí povinný, pokud exekuce nebyla zastavena podle § 115 písm. e) nebo f). Byla-li exekuce zastavena podle § 115 odst. 1 písm. c), je povinen exekuční náklady nahradit ten, kdo o zastavení exekuce požádal.*“ Exekuční náklady

---

⁷⁶ S. Skulová a kol., Správní právo procesní část, 1. Dotisk 2. Doplněného vydání, Tribun,s.r.o. Brno, 2012, str. 83

⁷⁷ SŘ § 72 odst. 1

⁷⁸ S. Skulová a kol., Správní právo procesní část, 1. Dotisk 2. Doplněného vydání, Tribun,s.r.o. Brno, 2012, str. 84

⁷⁹ SŘ § 115

⁸⁰ S. Skulová a kol., Správní právo procesní část, 1. Dotisk 2. Doplněného vydání, Tribun,s.r.o. Brno, 2012, str. 85

spočívají v náhradě výdajů, které vznikly při exekuci a v uhrazení paušální částky, jejíž výše činí 2000 Kč.⁸¹

Správní řád vymezuje v § 112 způsoby, jakými jsou exekuce prováděné správním exekučním orgánem. Jedná se o:

- provedení náhradního výkonu v případě zastupitelného plnění
- přímé vynucení v případě nezastupitelného plnění, zejména vyklizení, odebrání movité věci a předvedení
- ukládání donucovacích pokut

5.1.1 Správní exekuce provedením náhradního výkonu

Je-li exekučním titulem uložena práce nebo výkon, jež mohou být vykonány jinou osobou než povinným, je exekučním správním orgánem vydán příkaz, ve kterém pověřuje jinou osobu, která s tím souhlasí, k provedení práce nebo výkonu. Tyto výkony a práce jsou uskutečňovány na riziko a náklady oprávněného. Bude-li nutné přemísťovat materiál a věci povinného mimo prostory, které mu náležejí a neprohlásí-li písemně, že tyto věci opustil, po dobu 6 měsíců je exekuční správní orgán povinen věci uskladnit a informovat povinného. Náklady plynoucí z uskladnění věcí hradí povinný. Věci propadnou do vlastnictví státu tehdy, kdy v dané lhůtě nebudou povinným vyzvednuty.⁸²

5.1.2 Správní exekuce provedená vyklizením

Bude-li povinnému exekučním titulem uložena povinnost vyklidit objekt, bude exekuční příkaz vydán exekučním správním orgánem a ten provede exekuci. Nejméně 5 dní před vyklizením objektu vyrozumí exekuční orgán povinného. Vyrozumět o tom musí i obec, na jejímž území se nachází objekt, který je předmětem vyklizení. K tomuto úkonu je přizvaná i třetí osoba, která ale nemá ani práva a ani povinnosti účastníka. Vždy je provedeno vyklizení objektu provedeno tedy, ohrožuje-li bezprostředně život či zdraví osob. Pokud není nikdo takový, kdo by převzal věci při vyklizení objektu, věci se sepíší a dají se do úschovy obci nebo na základě souhlasu jinému uschovateli. Je na exekučním správním orgánu vyrozumět povinného o tomto stavu a umístění věcí.

---

⁸¹ SŘ § 116

⁸² SŘ § 119

Movité věci budou prodány za 6 měsíců ode dne úschovy, nevyzvedne-li si je povinný u uschovatele. Povinný hradí případné náklady na likvidaci.⁸³

5.1.3 Správní exekuce provedená odebráním věci

Správní exekuční orgán musí přesně určit movité věci nebo věci, které mají být odebrány. Povinnému je exekuční příkaz doručen při odebrání věci úřední osobou, která je nabytá oprávněním. Je-li movitá věc, která je předmětem exekuce vedena v evidenci, kterou stanovuje zákon, obdrží exekuční příkaz i ten kdo stojí za vedením exekuce. Dále je třeba sepsat protokol o tom, že byla věc odebrána. Protokol obsahuje přesné označení odebrané věci, kde se věc nachází a i to když povinný nechce vydat věc. Protokol musí obsahovat i důvod, proč povinný nechtěl věc vydat. Úřední osoba má oprávnění provést prohlídku. Zákon opravňuje provést i osobní prohlídku, je-li to nutné. Zejména tehdy, kdy existuje důvodné podezření, že povinný drží movitou věc u sebe. Zde je třeba postupovat velmi opatrně, osobní prohlídka je prováděna osobami, které mají stejné pohlaví.⁸⁴

5.1.4 Správní exekuce prováděná předvedením

Orgánům, které mají provést předvedení, se doručí exekuční příkaz.⁸⁵

5.1.5 Správní exekuce prováděná uložením donucovacích pokut

Exekuce postupným ukládáním donucovacích pokut až do výše nákladů na náhradní výkon se ukládá tehdy, když provádět exekuci náhradním výkonem není účelné anebo to nelze. Není-li možné náhradní výkon provést, pokuta se ukládá až do výše 100 000 Kč. V rozhodnutí, které uložil správní orgán povinnému je stanovena povinnost zaplatit nejméně 15 dnů od nabytí právní moci. Pokuty vybírá exekuční správní orgán a jsou příjmem, který putuje do jeho rozpočtu.⁸⁶

---

⁸³ SŘ §121-124

⁸⁴ SŘ § 152 a 126

⁸⁵ SŘ § 127

⁸⁶ SŘ § 129

5.2. Soudní exekuce

Nařízení exekuce v soudním řízení se řídí jednou ze zásad správního řízení. Mám na mysli zásadu dispoziční, která znamená, že řízení lze nařídit jen na návrh účastníka řízení (oprávněného). Soudní exekuce je možné provádět jen tím způsobem, který je výlučně upraven v zákoně a v rozsahu, který je stanoven v exekučním titulu.

Před podáním návrhu na exekuci může být oprávněným soudu navrhnuo, aby vyzval povinného k prohlášení o majetku.⁸⁷ Povinný má pak povinnost dostavit se osobně k soudu a není-li povinný svéprávnou osobou, soud předvolá jeho opatrovníka či zákonného zástupce. Pokud by byla povinným právnická osoba, soudem bude předvolán její statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, který má oprávnění jednat za právnickou osobu.⁸⁸ Povinný musí být obeznámen se všemi náležitostmi předvolání. Pokud se stane, že se předvolaný včas a řádně neomluví, soud ho k výslechu předvede.⁸⁹

Dle majetkové situace povinného může soud lépe zvážit způsob exekuce navržený oprávněným v exekučním návrhu. A vlastně i oprávněný tak získává možnost udělat si obraz o majetku povinného.

Existuje zde i ochrana povinného. Soud může totiž na návrh odložit výkon exekuce v takovém případě, znamenal-li by pro povinného a jeho rodinu výkon takového rozhodnutí následky s velmi vážným dopadem. Zároveň tím ale nesmí být oprávněný poškozen.⁹⁰

Pokud plní povinnost stanovenou exekučním titulem více povinných, jsou povinni ji splnit rovným dílem, v případě že jde o dělitelné plnění.⁹¹ To samé bychom našli v § 261a odst. 3. Existuje-li více oprávněných, uplatňujeme při plnění princip priority a proporcionality.

Po úspěšném nařízení exekuce je na soudu, aby její výkon provedl a bylo tak docíleno splnění povinnosti, která byla exekučním titulem uložena. V okamžiku, kdy bude splněn účel exekuce a dojde k plnému uspokojení oprávněného, exekuční řízení končí.⁹²

Výčet způsobů, pro které je možné výkon soudní exekuce zastavit je stanoven v § 268 OSŘ. Co mne ale zaujalo v § 268 odst. 1 písm. h) je uvedení jiného důvodu, jakožto důvodu, pro který je výkon exekuce nepřipustný. Jiným důvodem může být

---

⁸⁷ OSŘ §260a odst. 1

⁸⁸ OSŘ §260c

⁸⁹ OSŘ §260d

⁹⁰ OSŘ §266

⁹¹ OSŘ § 40 odst. 3 EŘ

⁹² A. Tripes, Exekuce v soudní praxi, 3. vydání, C.H. Beck Praha, 2006, str. 154

například, dojde-li k vydání exekučního titulu na základě spáchání trestného činu. Vypovídá o tom právní věta usnesení Nejvyššího soudu 20 Cdo 2131/2008 ze dne 18.10.2010. Oprávněný a v tomto případě i obviněný se dopustil toho, že pozměnil tuzemský cenný papír a hlavně tento cenný papír udal jako pravý, na jehož základě byl pak vydán exekuční titul. Čímž se oprávněný dopustil spáchání trestného činu. Soud prvního stupně nařídil exekuci na majetek povinného, kterou ale následně zastavil na návrh povinného pro důvod v § 268 odst. 1 písm. h). Nato se oprávněný odvolal ke Krajskému soudu v Praze, který usnesením č. j. 26 Co 562/2007 návrh na zastavení exekuce zamítl. Nejvyšší soud tedy usnesení odvolacího soudu č. j. 26 Co 562/2007 zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. „*Skutečnost, že oprávněný docílil vydání exekučního titulu spácháním trestného činu, je důvodem k zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce) podle § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ.*“⁹³

Soud rozhodne o náhradě nákladů řízení, v případě zastavení exekučního řízení. Nárokem oprávněného je náhrada nákladů, které účelně vynaložil při výkonu řízení.⁹⁴

V soudním exekučním řízení, jehož úprava se řídí exekučním a občanským soudním řádem jde vymáhat nepeněžitě i peněžitě plnění. Jelikož je tato práce zaměřena na exekuce správních rozhodnutí, detailněji se zaměřím jen na určité způsoby soudní exekuce, avšak přijde mi správné uvést zde úplný výčet všech exekucí prováděných soudem. Z předchozích kapitol vyplývá, že soud může provést výkon exekuce správního orgánu, pokud je o to tímto orgánem požádán. Existuje ale i určitá forma výkonu rozhodnutí, která je svěřena do kompetence výlučně soudu. Tím je výkon rozhodnutí o výchově nezletilých dětí, o kterém se zmiňuji níže.

Mezi soudní exekuce, které se provádí v případě **peněžitého plnění**, řadíme:

- **srážky ze mzdy**
- **přikázání pohledávky**
- **správu nemovitosti**
- **prodej movitých a nemovitých věcí**
- **zřízení soudcovského zástavního práva**
- **postižení podniku**

---

⁹³ Usnesení Nejvyššího soudu 20 Cdo 2131/2008 ze dne 18.10.2010

⁹⁴ §270 odst. 2, §271 OSŘ

Mezi soudní exekuce, které se provádí v případě **nepeněžitého plnění**, řadíme:

- **vyklizení**
- **odebrání věci**
- **rozdělení společné věci**
- **provedení prací a výkonů**

5.2.1 Soudní exekuce prováděná srážkou ze mzdy

Tímto úkonem je uložena povinnost zaplatit peněžitou částku. Srážky ze mzdy se odebírají z čisté mzdy. Jedná-li se o závazek, který patří do společného jmění manželů, pak se provádějí srážky ze mzdy i z příjmu, který náleží manželovi povinného.⁹⁵ Existuje i ochrana povinného – nesmí mu být sražena nezabavitelná částka. Způsob, jakým bude nezabavitelná částka vypočtena, stanovuje v nařízení vláda.⁹⁶ Pokud půjde o vymáhání více pohledávek, plnění se strhává z první třetiny čisté mzdy a rozhodující je pořadí pohledávek. Nikoliv fakt, jde-li o pohledávku ostatní či přednostní. Nejprve se strhává plnění na výživné bez ohledu na pořadí, jde-li o plnění z druhé třetiny čisté mzdy. Pro pohledávky a jejich řazení je směrodatný den, kdy bylo nařízení exekuce doručeno plátcí mzdy.⁹⁷

5.2.2 Soudní exekuce prováděná příkázáním pohledávky

Dle toho jaký majetek povinného směřuje k vymožení peněžních prostředků oprávněného, je třeba zvolit správný způsob výkonu exekuce. „*Příkázání pohledávky je jedním z těchto způsobů exekuce. Jeho podstata spočívá v tom, že oprávněný postihuje prostřednictvím soudního rozhodnutí pohledávku, kterou má povinný vůči třetí osobě, a z této pohledávky si uspokojuje svou vymáhanou pohledávku.*“⁹⁸

Peněžitě pohledávky:

- **příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu** = lze nařídit z účtu, který je veden v jakémkoliv měně u tuzemského peněžního ústavu, nestanoví-li zákon jinak. Usnesení o nařízení exekuce je soudem doručeno oprávněnému, povinnému a také peněžnímu ústavu. V okamžiku, kdy je usnesení o nařízení

---

⁹⁵ OSŘ § 262a

⁹⁶ OSŘ § 278 OSŘ

⁹⁷ OSŘ §280

⁹⁸ A. Tripes, Exekuce v soudní praxi, 3. vydání, C.H. Beck Praha, 2006, str. 310

exekuce doručeno peněžnímu ústavu, povinný nemá právo vybrat ani nikterak nakládat s prostředky na účtu až do výše vymáhaného plnění. Výkon tohoto způsobu exekuce je proveden strhnutím pohledávky z účtu povinného a následným vyplacením oprávněnému i s příslušenstvím. Jedná-li se o více účtů, budou pohledávky strženy dle jednotlivého pořadí.⁹⁹

- **příkázáním jiných peněžitých pohledávek** = tento způsob se užívá v případě splatnosti pohledávky v budoucnu a za předpokladu budou-li z toho samého právního důvodu pohledávky povinnému teprve vznikat. Výkon exekuce postihuje celou pohledávku i s příslušenstvím, z jejichž důvodu byl povinnému nařízen. Dlužník povinného obdrží od soudu zákaz vyplatit povinnému pohledávku nebo s ní nakládat v okamžiku doručení usnesení o nařízení exekuce. Po doručení usnesení o nařízení exekuce povinnému nemá povinný právo na pohledávku. Dlužník povinného je povinen provést výplatu pohledávky oprávněnému přesně v rozsahu, který byl stanoven v nařízení exekuce.¹⁰⁰ Pokud je to účelné, je dle nové úpravy možno příkázat prodej pohledávky i v dražbě. Všechna práva a povinnosti vztahující se k pohledávce, která doposud náležela povinnému, pak přejdou na vydražitele.¹⁰¹ Exekuci nepodléhají tyto dávky: pomoc v hmotné nouzi, sociální péče, pěstounská péče, státní sociální podpora a příspěvek na bydlení.¹⁰²
- **postížením jiných majetkových práv** = zde je možné nařídit exekuci, která bude postihovat jiné právo než je právo na peněžitou pohledávku či mzdu, které má ale majetkovou povahu, nespojuje se s povinným a lze převést na jinou osobu.¹⁰³

5.2.3 Soudní exekuce prováděná prodejem movitých věcí

Povinný dostane od soudu zákaz nakládat s věcmi, které jsou sepsány v soupisu. Teprve až při samotném provedení výkonu je povinnému doručeno usnesení o nařízení exekuce. Manželu povinného a oprávněnému pak bude doručeno vyrozumění o tomto soupisu. Orgánu, který disponuje provedením výkonu, musí povinný umožnit přístup na všechna místa, kde mohou být jeho věci umístěny. Pak dojde k sepsání všech věcí

---

⁹⁹ OSŘ §303-311 OSŘ

¹⁰⁰ OSŘ §312-314a

¹⁰¹ OSŘ §314b OSŘ

¹⁰² OSŘ §317 odst. 2

¹⁰³ OSŘ §320 odst. 1

v místě bydliště, v bytě nebo v sídle povinného, které lze prodat přesně v rozsahu, ve kterém by byla plně uspokojena dlužná pohledávka. Movité věci ze soupisu jsou prodány v dražbě, není-li stanoveno jinak. V dražební vyhlášce soud musí oznámit rok dražby a zároveň ji doručuje oprávněnému, povinnému, manželu povinného a také orgánu obce, v jehož obvodu má povinný trvalé bydliště. Proti dražební vyhlášce se nelze odvolat. S užitím internetu je mimochodem možné provést dražbu i elektronicky.¹⁰⁴

5.2.4 Soudní exekuce prováděná prodejem nemovitostí

V případě, že oprávněný označí nemovitou věc, kterou navrhuje k prodeji a je-li doloženo, že movitá věc opravdu patří do vlastnictví povinného může být výkon exekuce prodejem nemovitých věcí nařízen. Nařízení této exekuce se vztahuje na nemovitou věc se všemi jejími součástmi a příslušenstvím. Soud povinnému v usnesení o nařízení výkonu exekuce zakáže převést nemovitou věc na někoho jiného nebo ji nějak zatížit. Po nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce je třeba nemovitou věc ocenit. Soud tedy ustanovuje znalce, který určí cenu nemovité věci a jejího příslušenství cenou obvyklou. Výkon soudního exekučního řízení je proveden dražbou. V dražební vyhlášce kromě přesného označení nemovité věci a náležitostí s tím souvisejících musí být soudem uvedeno i věcné břemeno, pachtovní či jiná předkupní a nájemní práva, která nezaniknou prodejem této věci. Dražební vyhláška je doručena všem oprávněným osobám, povinnému a jeho manželovi a osobám, o kterých je patrné, že mají zástavní či předkupní právo k nemovité věci. V místě kde se nemovitá věc nalézá nebo na jiném místě či u soudu lze provést dražbu. Předkupní právo musí být prokázáno před zahájením dražby soudem.¹⁰⁵

5.2.5 Soudní exekuce provedená vyklizením

Jedná se o vyklizení místnosti, stavby či nemovité věci povinného. 15 dní před tím, než dojde k vyklizení, vyrozumí soud povinného a příslušný orgán obce o tom, kdy bude vyklizení probíhat. Věci, které se vyklidí z objektu, se odevzdají povinnému nebo zletilému příslušníkovi domácnosti povinného. Pokud u vyklizení není nikdo přítomen, na náklady povinného se věci sepíší a jsou dány do úschovy. Povinného soud vyrozumí o tom, komu přidělil věci k úschově. Pokud si povinný tyto věci nevyzvedne do 6

---

¹⁰⁴ OSŘ §323-332

¹⁰⁵ OSŘ § 335-337h

měsíců od uschování u uschovatele, dojde k jejich prodeji na návrh obce dle ustanovení o prodeji movitých věcí. Obnos z prodeje věcí, po odečtení nákladů, které byly vynaloženy na úschovu, vyplatí soud povinnému.¹⁰⁶

5.2.6 Soudní exekuce provedená odebráním věci

Soud v případě nařízení exekuce odebráním věci dá příkaz odebrat věc s veškerým jejím příslušenstvím povinnému. Při odebrání věci doručí vykonavatel návrh na nařízení exekuce povinnému. Oprávněný je soudem předem obeznámen o době, kdy bude odebrání provedeno předem. Pokud je věc, která je předmětem odebrání u sebe někdo jiný, bude vyzván soudem k vydání oprávněnému. Pokud věc nebude vydána dobrovolně, použije se přiměřeným způsobem právní předpis o nařízení výkonu exekuce příkázáním pohledávky.¹⁰⁷

5.2.7 Výkon rozhodnutí o péči nezletilých dětí

V úvodu této kapitoly jsem se zmiňovala o tom, že do výlučné pravomoci soudu patří výkon nařízení o péči nezletilých dětí. Počínaje 1. lednem 2014 v důsledku komplexní rekonstrukce soukromého práva byla právní úprava civilního procesního řízení rozdělena na dva samostatně stojící předpisy. Jedním je jak známo občanský soudní řád, který upravuje výlučně ta řízení, kde proti sobě stojí žalobce a žalovaný či povinný a oprávněný, jsou to tzv. sporná řízení. Oproti tomu nově vzniklý zákon č. 292/2013 Sb. upravuje řízení nesporná a jiná zvláštní řízení, kam patří výkon rozhodnutí soudu o péči nezletilých dětí. Zvláštní část, která byla původně částí občanského soudního řádu, byla nahrazena tímto novým zákonem. Mezi novým zákonem o zvláštních řízeních soudních a občanským soudním řádem existuje vztah subsidiarity a speciality, přičemž speciální je zákon o zvláštních řízeních soudních a pro konkrétní záležitosti, které nejsou upraveny v tomto zákoně, se subsidiárně použije občanský soudní řád.

„Exekuce o výchově nezletilých dětí a styku s nimi je vedle exekuce k vymožení peněžité pohledávky a exekuce k vymožení nepeněžitého plnění jedním ze základních druhů exekučního řízení. Vzhledem k povaze právních vztahů upravovaných tímto institutem je tento druh charakterizován určitými odlišnostmi.“¹⁰⁸

---

¹⁰⁶ OSŘ §340-342

¹⁰⁷ OSŘ § 345-346

¹⁰⁸ <http://www.epravo.cz/top/clanky/exekuce-o-vychove-nezletilych-deti-a-styku-s-nimi-4910.html>

V tomto řízení soud rozhoduje o péči a výživě nezletilého dítěte. Místně příslušným soudem je soud nezletilého dítěte, a pokud není znám, může zakročit soud, v jehož obvodu se zdržuje nezletilý. Hned jak to bude reálné, bude věc postoupena příslušnému soudu.

Pokud se dítě ocitlo v situaci, kdy mu není řádně poskytnuta péče, bez zřetelu na fakt, zda existuje osoba která má právem o dítě pečovat nebo je-li v ohrožení normální vývoj dítěte, soud učiní předběžné opatření. V předběžném opatření soud nařídí umístění dítěte do vhodného prostředí, které je v usnesení označeno. Za vhodné prostředí považujeme takové prostředí, které je schopno poskytnout dítěti přijatelné výchovné podmínky. Může to být zařízení nebo osoba – dítě lze na přechodnou dobu svěřit i do pěstounské péče, kdy jeho rodič nemůže výchovu vykonávat ze závažných důvodů.¹⁰⁹ Toto opatření může být nařízeno jen na návrh orgánu sociálně-právní ochrany dětí.¹¹⁰

U soudu musí být nezletilý zastoupen svým zákonným zástupcem. V případě, že ho nemá nebo jej zástupce nemůže zastoupit, soud jmenuje opatrovníka.¹¹¹ Řízení může být zahájeno hned poté, co byla soudu věc předána, za předpokladu, že bylo nařízeno předběžné opatření. Osoba, která má svěřené dítě v péči na základě předběžného opatření, obdrží usnesení o zahájení řízení a rozhodnutí v té samé věci.¹¹² V řízení je dítě zastoupeno opatrovníkem. Opatrovník je soudem jmenován a nejčastěji jím soud jmenuje orgán sociálně-právní ochrany dětí. Pokud je to ten samý orgán, který podal návrh na zahájení řízení, je soudem jmenován orgán jiný.¹¹³

Rozhodnutím soudu je rozsudek. V oblasti péče o nezletilé se soud snaží rozhodovat co nejrychleji.¹¹⁴ Předběžně vykonatelný bude rozsudek, který bude odsuzující k plnění výživného nebo kterým se stanoví prodloužení výchovného opatření.¹¹⁵

Toho, kdo neplní rozhodnutí soudu o péči a styku s dítětem, soud poučí o možném výkonu rozhodnutí odnětím dítěte nebo ukládáním pokut. Orgán sociálně

---

¹⁰⁹ zákon č. 292/2013 Sb. §452

¹¹⁰ zákon č. 292/2013 Sb. §454

¹¹¹ zákon č. 292/2013 Sb. §455

¹¹² zákon č. 292/2013 Sb. §468

¹¹³ zákon č. 292/2013 Sb. §469

¹¹⁴ zákon č. 292/2013 Sb. §471

¹¹⁵ zákon č. 292/2013 Sb. § 473

právní ochrany dětí může být pověřen soudem k dohlížení na dobrovolné plnění rozhodnutí soudu, aby se předešlo nařízení výkonu rozhodnutí.¹¹⁶

Výkon rozhodnutí prostřednictvím uložení pokuty je nařízen proti tomu, kdo dobrovolně neplní rozhodnutí soudu, soudem schválenou dohodu či rozhodnutí o styku s dítětem. Výkon touto formou je možné nařídit opakovaně v případě, je-li to opravdu účelné. 50 000 Kč je částka, jejíž výše nesmí být překročena v jednotlivé pokutě. Tyto vymáhané pokuty soud eviduje a částky připadají státu.¹¹⁷ Na základě soudního rozhodnutí je možné do výše vymožené pokuty na návrh zákonného zástupce čerpat peněžní prostředky, jako náhradu vynaložených nákladů, avšak slouží-li k zajištění nejnutnějších potřeb dítěte. Neplní-li zástupce nezletilého jemu uložené povinnosti v soudním rozhodnutí nebo soudem schválené dohodě dobrovolně, čerpání těchto peněžních prostředků soud nepřiznává.¹¹⁸

Byl-li by postup podle § 502 a § 503 bez výsledku a nevedl by ke splnění povinnosti, může soud nařídit výkon rozhodnutí odnětím dítěte. Rozhodnutí o odebrání dítěte se povinnému doručí přímo na místě a bývá tak prováděno jen ve výjimečných případech.¹¹⁹ Dále soud může povinnému, který dobrovolně neplní povinnosti uložit například setkání s odborníkem v oboru pedopsychologie či stýkat se s dítětem pod dohledem orgánu sociálně právní ochrany dětí a další opatření uvedená v §503.

5.3 Soudní exekuce prováděná soudním exekutorem

Mezi kompetence soudního exekutora řadíme veškeré úkony, které jsou jinak právními předpisy a občanským soudním řádem svěřeny k výkonu soudu nebo zaměstnanci soudu. Též je stanoveno, že se právní úprava v občanském soudním řádu použije přiměřeně pro výkon exekučního řízení, čili exekutor podle této právní úpravy postupuje.¹²⁰

Exekuční řízení, které provádí soudní exekutor, se zahajuje na návrh.¹²¹ K tomu, aby mohlo dojít k nařízení exekuce, je třeba, aby byl soudnímu exekutorovi doručen exekuční návrh. Do 15 dnů od doručení exekučního návrhu exekutor požádá soud o pověření a nařízení exekuce.

---

¹¹⁶ zákon č. 292/2013 Sb. §501

¹¹⁷ zákon č. 292/2013 Sb. §502

¹¹⁸ zákon č. 292/2013 Sb. §507

¹¹⁹ zákon č. 292/2013 Sb. §504

¹²⁰ EŘ §52

¹²¹ EŘ §35 odst. 1

V této žádosti exekutor uvádí své jméno, sídlo, datum, dále musí obsahovat nacionále a adresu účastníků. Jedná-li se o právnickou osobu tak identifikační číslo, sídlo a samozřejmě zde musí být označen přesně exekuční titul. Pokud je vše v pořádku a jsou splněny zákonem stanovené podmínky, soud do 15 dnů vydá pověření, které není rozhodnutím a účastníkům řízení se nedoručuje.¹²²

Je na soudním exekutorovi, aby zaslal oprávněnému vyrozumění o zahájení exekuce, nejdéle do 15 dnů od doby, kdy mu bylo doručeno pověření. Vyrozumění též není rozhodnutím, doručuje se povinnému současně s prvním exekučním příkazem do vlastních rukou a obsahuje kopii exekučního titulu, exekuční návrh a výzvu. Výzva obsahuje zálohu na snížené náklady exekuce, vymáhanou povinnost s vyčísleným vymáhaným nárokem a náklady oprávněného.¹²³

Nastane-li situace, kdy bude v exekučním řízení proti jednomu povinnému zahájeno exekuční řízení i více exekutorů, nebo objeví-li se další oprávněná osoba a zahájí řízení o téhož exekutora proti tomu samému povinnému, budou tato řízení exekučním soudem spojena na návrh povinného. Takto spojit exekuce je možné, jestliže je předmětem exekuce vymáhané peněžité plnění nepřevyšující částku 10 000 Kč a pokud proti povinnému probíhají alespoň dvě exekuční řízení.¹²⁴

Exekutor volí nejvhodnější způsob exekuce tak, aby nedocházelo k velkému nepoměru mezi dluhy povinného a ceny věci, prostřednictvím které budou splněny dluhy povinného. Exekuční příkaz je nabyt stejným účinkem jako rozhodnutí dle OSŘ v § 261-264.¹²⁵

Soudní exekutor tedy činí bez dalšího takové kroky, které směřují k provedení exekuce a exekuci vede až do úplného konce. Exekutor vede tzv. exekuční spis, kam zaznamenává všechny své kroky a rozhodnutí. Je veden v elektronicky nebo v listinné podobě.¹²⁶

U exekucí prováděných soudním exekutorem existuje možnost na návrh oprávněného změnit exekutora. Oprávněný označí nového exekutora v návrhu a souhlasí-li s tím nov i původní exekutor, převzetí exekuce může být uskutečněno. Převzetí exekuce nemá formu rozhodnutí.¹²⁷

---

¹²² EŘ §43a

¹²³ EŘ §46 odst. 6

¹²⁴ EŘ §37 odst. 4

¹²⁵ EŘ §47

¹²⁶ EŘ §46

¹²⁷ EŘ § 44b odst. 1

Exekutorovi, který vede, exekuci podává povinný návrh na její zastavení do 15 dnů od okamžiku, kdy byl obeznámen s důvodem pro zastavení exekuce. Návrh, který nesplňuje všechny náležitosti je exekutorem odmítnut. Exekuční soud může rozhodnout o tom, že zastaví exekuci i bez návrhu. Exekuce nebude soudem na návrh účastníků zastavena, pokud nebudou zaplacený exekuční náklady.¹²⁸

5.4 Daňová exekuce

Od roku 2011 je exekuce na peněžitá plnění upravena v zákoně č. 280/2009 Sb. Ve srovnání s předešlou právní úpravou, která se řídila zákonem č. 377/1992 Sb. o správě daní a poplatků, přináší nová právní úprava přehlednější, preciznější a mnohem detailnější výklad jednotlivých druhů daňové exekuce v daňovém řádu. V OSŘ jsou upraveny pravomoci povinného, kdežto úprava v DŘ upravuje postup a pravomoci, jež náleží exekučnímu správnímu orgánu, z čehož vyplývá, že OSŘ nelze použít ani subsidiárně.¹²⁹

Zahájení daňové exekuce se realizuje vydáním exekučního příkazu. Výrok takového exekučního příkazu kromě náležitostí, které jsou nutné pro jeho vydání musí obsahovat způsob, jakým bude daňová exekuce provedena, přesnou výši nedoplatku, za kterým stojí nařízení exekuce, výši nákladů na exekuci a musí odkazovat na exekuční titul.¹³⁰

Dlužník, jemuž byla stanovena povinnost, má oprávnění podat návrh na vyloučení majetku po nařízení daňové exekuce. Správce daně rozhoduje o návrhu na vyloučení majetku ve lhůtě do 30 dnů. Do 15 dnů je možné se proti tomuto rozhodnutí o vyloučení majetku odvolat, ode dne kdy bylo doručeno.¹³¹

Daňová exekuce může být z moci úřední exekučního správního orgánu nebo na návrh dlužníka zastavena či odložena, hlavně pokud se projednávají záležitosti, jež jsou rozhodující pro zastavení exekuce.¹³² „*Možnost podat řádný opravný prostředek proti rozhodnutí o zastavení exekuce podle § 181 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, je daňovému dlužníku odňata pouze v případě pozitivního rozhodnutí o zastavení daňové exekuce. Rozhodnutí, jímž správce daně zamítne žádost daňového dlužníka na zastavení exekuce z důvodu promlčení, resp. prekluze práva vymáhat daňový*

---

¹²⁸ EŘ §55

¹²⁹ E. Horzinková, V. Novotný, Správní právo procesní, 3. Aktualizované vyd. Praha: Leges, 2010, str. 293

¹³⁰ DŘ § 178 odst. 1 a 2

¹³¹ DŘ § 179

¹³² DŘ § 181 odst. 1

nedoplatek, není rozhodnutím ve smyslu § 181 odst. 3 daňového řádu, a proto je proti němu odvolání přípustné (§ 109 odst. 1 daňového řádu).“¹³³

Daňová exekuce může být provedena těmito způsoby, které uvádím níže a podrobněji se o každém z nich zmiňuji. Provádí se:

- srážkou ze mzdy
- příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb
- příkázáním jiné peněžité pohledávky
- postižením jiných majetkových práv
- prodejem movitých věcí
- prodejem nemovitých věcí

5.4.1 Daňová exekuce prováděná srážkami ze mzdy

Tato exekuce se provádí srážkou ze mzdy a z jiných příjmů do výše částky, která je uvedena v exekučním příkazu. Je povinností dlužníka, aby oznámil správci daně vznik a i zánik nároku na mzdu u svého plátce mzdy, nejpozději 8. den poté, co tento stav vznikl. Plátce mzdy má povinnost obeznámit do 8 dnů správce daně o vzniku, skončení, nebo o výkonu práce u jiného plátce mzdy. V případě nedodržení těchto povinností, může být uložena pokuta ve výši 50 000 Kč správcem daně osobě, která je plátcem mzdy, a nebo dlužníkovi.¹³⁴

5.4.2 Daňová exekuce prováděná příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb

Zde se odepisují peněžní prostředky až do výše částky dané v exekučním příkazu náležící dlužníkovi z jeho účtu, v kterékoliv měně. V okamžiku, kdy bude exekuční příkaz doručen poskytovateli peněžních služeb, je tento povinen nevyplácet a nezapočítávat na dlužníkův účet peněžní prostředky, ani s nimi nemůže nikterak nakládat. To vše do výše částky, která je v exekučním příkazu. Tyto podmínky zahrnují i příjmy, které budou připsány na dlužníkův účet do 6 měsíců ode dne nabytí právní moci exekučního příkazu.¹³⁵

---

¹³³ Část právní věty rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, 1 Afs 14/2012-24, [2627/2012 Sb. NSS]

¹³⁴ DŘ § 189

¹³⁵ DŘ § 190

5.4.3 Daňová exekuce prováděná příkázáním jiné peněžité pohledávky

V případě příkázáním jiné peněžité pohledávky není postížen nárok na pohledávku z účtu u poskytovatele nebo na mzdu dlužníka. Tato exekuce se nařizuje, když se ví, že pohledávky dlužníka se stanou splatnými v budoucnu nebo budou-li pohledávky dlužníka teprve vznikat. Nejdříve se exekuční příkaz doručuje poddlužníkovi, poté je doručen i dlužníkovi. Pohledávka nesmí být poddlužníkem vyplacena dlužníkovi od té chvíle, kdy mu byl doručen exekuční příkaz, po celou dobu, kdy exekuce trvá.¹³⁶

5.4.4 Daňová exekuce prováděná postížením jiných majetkových práv

Jde o ta práva dlužníka, konkrétně majetková práva dlužníka, která se nespojují přímo s jeho osobou a dají se převést na jiného.¹³⁷

5.4.5 Daňová exekuce prováděná prodejem movitých věcí a nemovitostí

Správce daně provádí tzv. dražbu k tomu, aby mohl provést daňovou exekuci prodejem movitých a nemovitých věcí. Souvislosti a průběh týkající se dražby je upraven v DŘ § 194 – 202.

5.4.6 Daňová exekuce prováděná prodejem movitých věcí

Právní úprava zahrnuje § 203 – 217 DŘ. Movité věci, jež patří do vlastnictví dlužníka a které podléhají exekuci, se sepíší a zpeněží. Dlužník nesmí s věcmi v soupisu nikterak nakládat. Jestliže bude tato povinnost porušena, právní počínání dlužníka je neplatné. Pokud má věci dlužníka v držení jiná osoba, tyto věci mohou být sepsány též a dotyčná osoba je povinna věci vrátit exekutorovi.¹³⁸ Exekutor vyhotovuje protokol, který pojednává o soupisu.¹³⁹

5.4.7 Daňová exekuce prováděná prodejem nemovitých věcí

Právní úprava zahrnuje § 218 – 227 DŘ. Exekuční náklady jdou na účet dlužníka, je jeho povinností je zaplatit. Náklady na nařízení exekuce jsou ve výši 2 % z celkové částky, kvůli které došlo k nařízení exekuce. Minimálně částka nákladů může činit 500 Kč, maximálně ale 500 000 Kč. Dlužníkovi vznikne povinnost uhradit náklady na exekuci okamžikem vydání exekučního příkazu. V případě nákladů na výkon prodeje platí ta samá pravidla – 2 % z celkové částky, která je důvodem pro nařízení exekuce,

---

¹³⁶ DŘ § 191

¹³⁷ DŘ § 192

¹³⁸ DŘ § 206 odst. 5

¹³⁹ DŘ § 208

avšak minimálně 500 Kč a maximálně 500 000 Kč. Zahájením dražby dlužníkovi vzniká povinnost úhrady. Tyto náklady se zaokrouhlují na stovky dolů a je možné je vymáhat jen jednou u stejného nedoplatku.¹⁴⁰

---

¹⁴⁰ DŘ § 183

6. Střet exekucí

V České republice existuje více odlišných orgánů, jako jsou správní orgány, soudy a soudní exekutoři či správci daně. Všechny tyto jmenované orgány disponují oprávněním nařídit exekuci na základě zákonné úpravy. Dost často se tak může stát, že dojde ke střetu několika nařízených exekucí u jedné a té samé věci či jednoho práva. V takovém případě zůstává otázkou, konkrétně jaká z nařízených exekucí bude skutečně provedena a v jakém pořadí a rozsahu mají být oprávněné osoby uspokojeny.

Zákonem č. 199/2001 Sb. se stanoví pravidla pro případ souběžně probíhajících výkonů exekučního řízení. Je jím stanoven postup soudů, soudních exekutorů a ostatních orgánů veřejné správy během průběhu exekučního řízení v případě, pokud jsou exekucemi těchto orgánů postiženy ta samá práva, ty samé věci či další majetkové hodnoty.¹⁴¹

○ Srážky ze mzdy a jiných příjmů

V případě, že se jedná o exekuce, kterými je současně postižen nárok na mzdu povinného, jsou tyto pohledávky uspokojovány podle jejich jednotlivého pořadí, přičemž se pořadí řídí okamžikem, kdy bylo usnesení o nařízení exekuce doručeno plátcí mzdy soudem či exekutorem nebo kdy byl plátcí mzdy doručen příkaz k provedení exekuce od exekučního správního orgánu či obecného správce daně.¹⁴²

Bude-li více plátců mzdy provádět srážky ze mzdy povinného, může povinný nebo oprávněný podat návrh soudu a ten pak rozhodne usnesením, jak přesně vysoká částka nemá být sražena ze mzdy povinného plátcem mzdy. Plátcí mzdy by také měli zaslat soudu srážky a úkolem soudu je prověřit, aby částka, která je povinnému sražena nepřesahovala pohledávky všech oprávněných.¹⁴³ K tomuto řízení přísluší obecný soud povinného.¹⁴⁴

○ Přikázání pohledávky

Postihují-li exekuce souběžně pohledávku povinného z účtu u peněžního ústavu, jsou tyto pohledávky oprávněných uspokojovány dle jejich jednotlivého pořadí. Rozhodující pro pořadí jednotlivých pohledávek je den doručení usnesení soudu nebo exekučního příkazu exekutora, obecného správce daně a exekučního správního orgánu

---

¹⁴¹ zákon č. 199/2001 Sb. § 2

¹⁴² zákon č. 199/2001 Sb. § 3

¹⁴³ zákon č. 199/2001 Sb. § 5

¹⁴⁴ zákon č. 199/2001 Sb. § 6

do peněžního ústavu. Dojde-li k doručení několika rozhodnutí týkající se pohledávky, pak budou mít tyto pohledávky stejné pořadí. Když by hrozilo, že částka, která je vynaložena na úhradu těchto pohledávek nestačí, bude jejich hrazení poměrné.¹⁴⁵ V případě současného průběhu více exekučních řízení, které postihují pohledávku, může peněžní ústav tuto částku odevzdat soudu, který sám provede jejich vyplácení a rozdělí je mezi jednotlivé oprávněné účastníky.¹⁴⁶

o Prodej movitých věcí

Je-li totožná movitá věc náležící povinnému zatížena současně běžícími exekucemi, bude provedena exekuce, ve které byla věc nejdříve sepsána. Ostatní řízení budou v den nabytí právní moci přerušeny. I v přerušené exekuci lze pokračovat, avšak jen v tom případě, kdy v dříve sepsané exekuci nebyla movitá věc prodána do jejího pravomocného skončení.¹⁴⁷

Oprávněný, kterému náleželo právo z exekuce, která byla přerušena dle § 11 tohoto zákona, může své právo uplatnit v prováděné exekuci a přistoupit do ní, jako další oprávněný člen. Pokud byla pohledávka oprávněného zajištěna zadržovacím právem vzhledem k věci, která je předmětem prodeje, má tento oprávněný na přednostní právo uspokojit svou pohledávku před ostatními věřiteli dlužníka. Pořadí oprávněného, jehož byla pohledávka zajištěna zástavním právem k prodávané věci se řídí dnem, kdy došlo ke vzniku tohoto práva nebo v jiném případě dnem, kdy došlo k sepsání pohledávky. Pokud bylo současně téhož dne sepsáno více pohledávek, jejich pořadí je stejné a nestačil-li by obnos z prodeje věci k jejich plnému uspokojení, uspokojí se pohledávky poměrně.¹⁴⁸

o Prodej nemovitostí

Sejdou-li se exekuce souběžně u jedné nemovitosti, jejich pořadí je určeno dnem, kdy je usnesení soudu či exekuční příkaz exekutora a jiných exekučních orgánů doručen na katastrální úřad. Pokud k tomu došlo v tentýž den u několika exekucí, záleží na rozhodnutí soudu, která z exekucí se provede. U ostatních exekucí nastane přerušování. Jestliže v dříve nařízené exekuci nezanikla pohledávka a pokud

---

¹⁴⁵ zákon č. 199/2001 Sb. § 8

¹⁴⁶ zákon č. 199/2001 Sb. § 9

¹⁴⁷ zákon č. 199/2001 Sb. § 11

¹⁴⁸ zákon č. 199/2001 Sb. § 12

nedošlo k prodeji nemovitosti do pravomocného skončení v dříve nařízené exekuci. Účinek jiného rozhodnutí a exekučního příkazu zaniká u vydražené nemovitosti. Výjimkou je rozhodnutí o zřízení práva zástavního, když došlo k nabytí právní moci usnesení o příklepu či předražku a vydražitelem byl doplacen předražek nebo podání.¹⁴⁹ Nejdéle do zahájení dražebního jednání, může povinný přihlásit pohledávku exekuce, která je proděna do dražebního jednání. Orgán, který provádí exekuci, uspokojí výdaje jiného orgánu napadajícího stejnou nemovitost přerušenu exekucí avšak jen za předpokladu, že bude uspokojena pohledávka oprávněného.¹⁵⁰ Oprávněný z přerušené exekuce má možnost domáhat se u soudu, aby došlo k provedení té exekuce, kterou sám navrhl. Aby k tomuto mohlo dojít, musí i přes výzvu oprávněného orgán, který provádí exekuci, nečinit bezdůvodně po dobu delší jak 3 měsíce úkon, který by směřoval k dražbě nemovitosti.¹⁵¹

6.1 Komparace exekucí

Nejdříve bych chtěla zmínit to, co mají všechny exekuce společného. U všech těchto typů řízení proti sobě stojí dva subjekty – povinný a oprávněný, přičemž oprávněný se domáhá u povinného svého nároku na povinnost, která nebyla povinným dobrovolně a v řádné lhůtě splněna. Tím se povinný dopouští porušování práv, která náleží oprávněnému. A aby byl povinný donucen ke splnění svého závazku vůči oprávněnému, musí být užita moc státu v podobě soudního či správního orgánu, k nápravě tohoto stavu. Společným faktorem exekucí přítomnost exekučního titulu. Bez této listiny není absolutně možné, aby došlo k zahájení exekučního řízení.

Rozdíl spočívá v tom, že každá z exekucí se orientuje do různých sfér práva a právních vztahů. Správní exekuce se pohybuje v záležitostech a problémech, které mají spíše veřejnoprávní povahu. Oproti správní exekuci disponuje ta soudní daleko širším záběrem a předmětem jejího zájmu jsou záležitosti z oblasti občanskoprávních vztahů. S tím jde ruku v ruce právní úprava jednotlivých typů exekucí, kde jsou na první pohled evidentní rozdíly. Každá z exekucí je v zákoně upravena jinak. Pro soudní exekuci, která je provedena soudem, je základním právním předpisem zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád a pro soudní exekuci vykonávanou soudem pověřeným exekutorem slouží zákon č. 120/2001 Sb., exekuční řád. Díky velké zahlcenosti soudů

---

¹⁴⁹ zákon č. 199/2001 Sb. §14

¹⁵⁰ zákon č. 199/2001 Sb. §15

¹⁵¹ zákon č. 199/2001 Sb. §15a

s cílem urychlit a usnadnit řízení byl přijat tento zákon. Právní úpravu nepeněžitého plnění správní exekuce bychom našli v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, avšak peněžitá plnění je upraveno v zákoně č. 280/2004 Sb., daňový řád. Nutno zmínit, že občanský soudní řád upravuje řízení detailněji než například řád správní a pro správní exekuce na peněžitá a nepeněžitá plnění má občanský soudní řád povahu subsidiárního právního předpisu.

Jako další rozdíl bych chtěla uvést odlišné podávání návrhu na nařízení exekučního řízení. Správní exekuce dle správního řádu může být nařízena z moci úřední, na žádost správního orgánu, nebo na žádost osoby, která je k tomu oprávněna z exekučního titulu.¹⁵² U daňové exekuce je to tak, že je možné ji nařídit výlučně z moci úřední. Další změna je u soudní exekuce. Zde je možné řízení zahájit pouze na návrh oprávněné osoby.

---

¹⁵² SR § 110

7. Závěr

Jak se ukázalo, exekuce byly, jsou a budou velmi závažným problémem každé společnosti. Nesejde na tom, jsou-li předmětem peněžitého či nepeněžitého plnění nesplněné určité povinnosti, zásadní je to, že je určitý subjekt omezován nebo ochuzen o svá práva někým, kdo se z nějakých důvodů dopustil porušení těchto práv. Často tak musí dojít k radikálnímu zásahu, aby došlo ke splnění nedodržené povinnosti a tím je exekuce. Stává se ale také to, že v některých případech je postačující jen výzva ke splnění povinností, kde je dlužníkovi pohrozeno a ten pak svou povinnost splní. Lze říci, že exekuce jsou zvláštním postupem soudů a dalších orgánů, umožňující účelně a rychle zasáhnout do majetku dlužníka a chránit tak práva a nároky oprávněného.

Jak už bylo několikrát řečeno, právní řád České republiky zahrnuje vícero druhů exekucí, jejichž provedení mají na starosti různé orgány a navíc nově od roku 2001 i soudní exekutoři, kteří jsou vázáni při své činnosti Ústavou České republiky a dalšími zákony. V souvislosti s několika druhy exekucí, existuje samozřejmě více zákonů, ve kterých je upraven postup a činnost soudů a soudních exekutorů, správních a daňových orgánů. Opomíjet nesmíme ani přítomnost zvláštního předpisu, kterým je upraven postup těchto orgánů při střetu jednotlivých exekucí, kterému se nelze vyhnout, při jejich množství. Na první pohled mi připadá právní úprava jednotlivých exekucí dost různě rozdrobená, ale hned při pohledu druhém zde existuje značná propojenost s hlavním právním předpisem exekuce upravujícím a tím je občanský soudní řád.

V této práci jsem se zabývala předpoklady, podmínkami a také způsoby jednotlivých druhů exekucí. Postupnými novelizacemi však došlo k několika změnám. Změny přinesl zákon č. 396/2012 Sb., kterým byl zrušen § 175 a většinová část ustanovení páté hlavy občanského soudního řádu zákona č. 99/1963 Sb., který pojednával o zvláštních ustanoveních. Byl nahrazen zákonem č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních. Přesto, že novelizace byla relativně rozsáhlá, myslím, že vedla k větší efektivnosti a i přehlednosti.

Mohla bych zmínit další přínosné změny jako například možnost změnit exekutora na návrh oprávněného, podat návrh na exekuci přímo exekutorovi, možné sloučení exekucí a mnoho dalších. S novelizací přicházejí i další nové varianty exekucí jako je například možnost předražku v případě vydražené nemovitosti. Novelizace jde vlastně vpřed i s moderní dobou, protože byla například zavedena dražba pomocí

internetu a soudní exekutoři vedou evidenci jimi prováděných exekucí v elektronickém rejstříku.

Nyní se pokusím nastínit pár úvah de lege ferenda, které by se týkaly záležitostí točících se kolem exekucí. Kdyby záleželo na mně, v první řadě bych sjednotila ve všech právních předpisech, které upravují exekuce terminologii, o které pojednávám hned v první kapitole mé práce. Dle mého názoru by bylo docíleno větší jasnosti a přehlednosti. Jednak by byly psány knižní publikace s jednotným názvoslovím a za další by se v této problematice usnadnila orientace i člověku, který je laik a nemusel by tak složitě tápat, jaký je rozdíl mezi termíny výkon rozhodnutí a exekuce.

Možná by nebylo od věci více sjednotit právní úpravu jednotlivých exekucí, v případech, kdy jde o stejný druh exekuce. Například exekuce provedená vyklizením, která je upravena ve Správním řádu, konkrétně v § 121-124 a současně je z obsahové stránky v podstatě stejně upravena v Občanském soudním řádu v § 340-342.

Osobně nejsložitější mi připadá problematika střetu jednotlivých exekucí vzhledem k jejich velkému množství a obsáhlosti celé této oblasti. Velmi se mi líbí elektronický rejstřík, který si vede exekutor a zaznamenává tam jím prováděné exekuce. Třeba by právě obdobná evidence, kam by se zanesly veškeré probíhající exekuce, předešla jejich souběhu a střetu. Bylo by tak docíleno ještě větší rychlosti a efektivity celého řízení.

8. Resumé

This theses deals with the executions of administrative decisions. I describe particular distrains. Also I deal with the proces of this distrains. Law in the Czech Republic knows several types of distrains. These are primarily administrative and judicial distrains. Each of them is regulated by law differently. Administrative distraint of non-cash filling is regulated in the Administrative Code and administrative distraint of cash filling is regulated in the Tax Code. Judicial distraint which is made by the court is regulated in the Civil Procedure Code. And distraint which is made by court executor is regulated in the enforcement Code.

Distraint is one of the forms of state constraint, how to ensure compliance with the obligation which has not been done voluntarily. The institution which has the authority to carry out the distraint must by the pursuit of respacting the rights of compulsory person. These institutions sometimes can use just precaution, unfortunately in many cases it is not enough.

Laws governing the distrains undergone many of changes. In my opinion it helped streamline the entire procedure. I think that the more attention it deserved conflict of distrains.

Last year the Execution Procedure Code and the Civil Procedure Code, they were amended with effect from year 2013. These changes are linked to amendments such as an executor or merge options distraint.

9. Seznam použitých zdrojů

Literatura:

- DUŠAN HENDRYCH a kol., Správní právo obecná část, 8. Vydání, C.H. Beck Praha, 2012, s.792 ISBN 978-80-7179-254-3
- ANTONÍN TRIPES, Exekuce v soudní praxi, 3. vydání, C.H. Beck Praha, 2006, s. 852 ISBN 80-7179-489-9
- J. HRABÁK, T. NAHODIL, Nový správní řád a zákon související, 2. aktualizované a doplněné vydání, Praha; ASPI,a.s.,2006, s. 451 ISBN 80-7357-180-3
- SOŇA SKULOVÁ a kol., Správní právo procesní část, 1. Dotisk 2. Doplněného vydání, Tribun,s.r.o. Brno, 2012, s. 102 ISBN 978-80-210-5470-7
- MILAN KINDL, KVĚTOSLAV KRAMÁŘ, JIŘÍ RAJCHL, DANIEL TELECKÝ, Základy správního práva, Aleš Čeněk Plzeň, 2006, s. 327 ISBN 80-7380-011-X
- ANTONÍN TRIPES, Exekuce v soudní praxi, 2. Vydání, C.H. Beck Praha, 2001, s. 660 ISBN 80-7179-483-X
- DAVID SEDLÁČEK, Exekuční právo, vysoká škola manažerské informatiky a ekonomiky,a.s.,2011, s. 57 ISBN 978-80-86847-52-8
- SOŇA SKULOVÁ, PETR PRŮCHA, PETR HAVLAN, STANISLAV KADEČKA, Správní právo procesní, Eurolex Bohemia s.r.o. Praha, 2005, s. 279 ISBN 80-86861-54-6
- SOŇA SKULOVÁ a kol., Správní právo procesní část, Aleš Čeněk Plzeň, 2008, s. 428, ISBN 978-80-7380-110-6
- EVA HORZINKOVÁ, VLADIMÍR NOVOTNÝ, Správní právo procesní, 3. aktualizované a doplněné vydání, Praha: Leges,2011, s. 360 ISBN 978-80-87212-34-9
- MARTINA KASÍKOVÁ a kol., Exekuční řád. Komentář. 3. vydání. Praha : C. H. Beck, 2013, s. 957 ISBN 978-80-7400-476-6
- ILONA SCHELLEOVÁ, ROMAN LAMKA, Exekuce v zrcadle právních předpisů. I., Průběh exekučního řízení, Ostrava, Key Publishing 2007, s. 114 ISBN 978-80-87071-36-6
- ILONA SCHELLEOVÁ, ROMAN LAMKA, Exekuce v zrcadle právních předpisů. II., Jednotlivé způsoby exekuce, Ostrava, Key Publishing 2007, s. 189 ISBN 978-80-87071-37-3

- ILONA SCHELLEOVÁ, ROMAN LAMKA, Exekuce v zrcadle právních předpisů. III., Soudní exekutoři a jejich exekuční činnost, Ostrava, Key Publishing 2007, s. 93 ISBN 978-80-87071-38-0
- LUBOŠ JEMELKA a kol.: Správní řád. Komentář. 4. vydání. Praha : C. H. Beck, 2013, s. 844 ISBN 978-80-7400-484-1
- JOSEF VEDRAL, Správní řád: komentář. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Bova Polygon, 2012, s. 1446 ISBN 978-80-7273-166-4
- LUBOMÍR DRÁPAL a kol., Občanský soudní řád: komentář. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2009. 2 sv. ; xx, 1579, xvii, s.1581-3343. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-107-9
- ALEŠ GERLOCH, Teorie práva, Aleš Čeněk Plzeň, 2013, s. 310 ISBN 978-80-7380-454-1

Právní předpisy:

- zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky
- zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád
- zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů
- zákon č. 500/2004 Sb., správní řád
- zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád
- zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících exekučních řízení
- zákon č. 396/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
- zákon č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních
- zákon č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích

Internetové zdroje:

- <http://www.epravo.cz/top/clanky/exekuce-o-vychove-nezletilych-deti-a-styku-s-nimi-4910.html>
- www.bulltein-advokacie.cz www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-37
- www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-37

Judikatura:

- Nález Ústavního soudu ČR, sp.zn. I. ÚS 3171/09 ze dne 6.10. 2011
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu, č.j. 5 Aps 6/2011-85, ze dne 16.11. 2011
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 1591/2004, ze dne 26.5. 2005
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 453/2008 ze dne 29. 1. 2009
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 2131/2008 ze dne 18.10.2010
- Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, 1 Afs 14/2012-24, [2627/2012 Sb. NSS], ze dne 9.2.2012

10. Seznam zkratek

- OSŘ = Občanský soudní řád
- SŘ = Správní řád
- EŘ = Exekuční řád
- DŘ = Daňový řád